

Axenda Agraria

REVISTA DE INFORMACIÓN AGROPECUARIA

Setembro 2026 • PVP 5.00€

A FONDO

As denominacións de orixe galegas pechan unha vendima histórica

Garantía Veterinaria

A sanidade animal reforza a prevención nas explotacións

Entrevista

José González Vázquez, conselleiro de Emprego, Comercio e Emigración

UNHA GANDARÍA SUPREMA

E para nós, a mellor carne do mundo

Con 7 meses de lactación e unha crianza tradicional, así se distingue Ternera Gallega Suprema. As súas gandeiras e gandeiros manteñen vivo o medio rural e conservan a paisaxe, respectando o benestar animal e a sostibilidade.

EDITORIAL

O campo non pode producir a calquera prezo

↑ **Francisco Bello Bello**, *presidente da Asociación Agraria de Galicia, ASAGA.*

O pasado 29 de setembro, o Goberno aprobou a prórroga ata finais de ano da axuda extraordinaria ao gasóleo agrícola, cun máximo de 20 céntimos por litro. A medida chega nun momento no que o combustible utilizado polas explotacións agrarias acumula un forte incremento de prezo e no que comezan algúns dos meses de maior consumo para o campo, coa sementera, a vendima, a colleita do millo etc.

As organizacións agrarias consideramos que esta limosna non responde ao incremento real dos custos de produción. A axuda mantén o mesmo límite de 20 céntimos por litro establecido meses atrás, mentres o prezo medio ponderado nacional do gasóleo B agrícola alcanzou o 14 de setembro os 1,464 euros por litro, fronte aos 0,950 euros rexistrados no mesmo período de 2025. É dicir, un incremento do 54,1 % nun ano, segundo os datos do Ministerio de Agricultura.

O problema non é unicamente o prezo do combustible. É o efecto acumulado sobre unhas explotacións que afrontan custos cada vez maiores mentres a evolución dos prezos percibidos polos produtores non sempre acompaña ese incremento. No caso do cereal de secano, por exemplo, o custo de producir unha hectárea pasou de 630,75 a 766,93 euros nun ano, o que representa 136 euros máis por hectárea, un 21,6 % de incremento. Nese mesmo período, segundo os datos trasladados polo sector, o gasóleo encareceuse un 51 % e os fertilizantes un 20 %.

Son cifras que permiten entender unha parte das dificultades que atravesamos o sector primario. Cada incremento nos carburantes, fertilizantes, electricidade ou outros insumos ten unha repercusión directa na conta de resultados das explotacións. E esa presión resulta especialmente significativa cando chega no momento en que agricultores e gandeiros necesitan realizar máis labores e, polo tanto, asumir un maior consumo de combustible.

A nova norma mantén ata o 31 de decembro a axuda extraordinaria ao gasóleo agrícola, cun máximo de 0,20 euros por litro, e establécense os tipos do imposto sobre hidrocarburos e as devolucións correspondentes aos meses de outubro, novembro e decembro. Tamén se contemplan determinadas condicións para a aplicación de reducións fiscais sobre electricidade e gas, así como un estudo da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia sobre os prezos dos alimentos e o funcionamento da cadea de valor.

Son medidas que en ASAGA consideramos insuficientes ante a evolución dos custos. O debate, polo tanto, non se limita a unha axuda concreta ao combustible, senón á capacidade das explotacións para facer fronte ao custo real de producir alimentos nun contexto de encarecemento dos principais factores de produción en un contexto de prezos baixos para os nosos produtos.

O campo necesita que as contas saian. Porque detrás de cada hectárea cultivada, de cada litro de leite ou de carne producido hai combustible, fertilizantes, maquinaria, electricidade, man de obra e moitos outros gastos que deben ser asumidos antes de que o produto chegue ao mercado. Se os custos aumentan máis rápido que os ingresos, a marxe das explotacións redúcese e a actividade faise cada vez máis difícil de manter.

Nas próximas semanas, as organizacións agrarias temos previsto abordar un novo calendario de mobilizacións para reclamar medidas ante esta situación. Entre as iniciativas que se estudan figura unha concentración ante o Ministerio de Agricultura e outras accións nas distintas comunidades autónomas. O debate sobre o futuro do campo pasa, en definitiva, por unha cuestión moi concreta: canto custa producir e canto recibe o agricultor ou o gandeiro por aquilo que produce. Mentres esa diferenza continúa aumentando, as dificultades económicas das explotacións seguirán sendo un dos principais problemas aos que se enfronta o sector agrario.

SUMARIO

Edita: Asociación Agraria de Galicia - Praza Carlos Casares Mouríño, 7, entrepranta - 15707 Santiago de Compostela - Telf. 881 019 550 administracion@asaga.gal

Consello editorial: Francisco Bello Bello, Iria Taboada Pérez, Juan A. Pérez Sánchez-Orozco, Manuel Iglesias Noya, Francisco J. Bello Fernández, Pilar Rodríguez Vázquez, Jose Luis García Bello, Lorena Madriñán Fernández.

Asesores científicos-veterinarios: Juan José Gómez Fernández e José Luis Benedito Castellote

Deseño, maquetación e publicidade: Comunicando Consultoría de Comunicación, S.L. info@comunicando.gal - 651 123 308

Fotografía: Adobe Stock

Imprenta: Peymar Artes Gráficas, S.L.

Depósito legal: C 1025-2013 - © Todos os dereitos reservados.

Rede de oficinas propias e colaboradoras

Praza Carlos Casares - Mouríño, 7, entrepranta
Telf: 881 019 550 • administracion@asaga.gal
15707 SANTIAGO (A Coruña)

Pazo de Feiras e Congresos - Rúa Palomar, s/n
Telf: 982 263 982 • lugo@asaga.gal
27004 LUGO (Lugo)

Rúa Progreso, 74, baixo
Telf: 988 310 812 • aru@asaga.gal
32003 A RÚA (Ourense)

Rúa Cartagena, 2
Telf: 986 581 566 • silleda@asaga.gal
36540 SILLEDA (Pontevedra)

Rúa Carballeira, 21, 1º esqda.
Telf: 986 543 557 • cambados@asaga.gal
36630 CAMBADOS (Pontevedra)

Centro Comercial Pontiñas - local B22
Rúa Carballeira da Botica, 5
Telf: 986 781 477 • lalín@asaga.gal
36500 LALÍN (Pontevedra)

Avda. da Milagrosa, 56
Telf: 981 702 090
15100 CARBALLO (A Coruña)

páx. 16

páx. 20

páx. 12

06

A fondo

As cinco denominacións de orixe galegas pechan unha vendima histórica

12

Entrevista

José González Vázquez, conselleiro de Emprego, Comercio e Emigración

16

Noticia

A Xunta pídelles ao Goberno central medidas específicas para o campo galego

17

Gandería

A gandería, ante un panorama complicado polos efectos da seca

18

Lácteo

ASAGA denuncia a "falta de capacidade negociadora real" dos gandeiros fronte á industria

20

Entrevista

Martín Alemparte Vidal, director da Axencia Galega de Calidade Alimentaria (AGACAL)

A Asociación Agraria de Galicia non se identifica necesariamente coas opinións recollidas nos artigos asinados.

páx. 24

24

Forestal

Implanta Forestal, a ferramenta do Issga para mellorar a prevención nos aproveitamentos forestais

28

Garantía veterinaria

A sanidade animal reforza a prevención nas explotacións gandeiras galegas

páx. 28

30

Caza

Unha tempada de caza de difícil previsión

34

Reportaxe

Un ano incerto para a castaña

páx. 30

35

Turismo

O Outono Gastronómico cumpre 20 anos cunha oferta para descubrir o rural galego

páx. 34

As cinco denominacións de orixe galegas pechan unha vendima histórica, cunha calidade de uva excepcional

As DO coinciden nun balance positivo dunha campaña marcada polo adianto da recollida, o bo estado sanitario da uva e unhas condicións favorables para a maduración

As cinco denominacións de orixe vitivinícolas de Galicia pechan a vendima de 2026 cun balance positivo, marcado polo aumento da produción, o bo estado sanitario das uvas e unhas boas perspectivas de calidade. A campaña estivo tamén condicionada polo adianto do ciclo vexetativo, ata o punto de que varias denominacións afrontaron a vendima máis temperá da súa historia.

As cinco denominacións de orixe vitivinícolas de Galicia pechan a vendima de 2026 cun balance positivo, marcado polo aumento da produción, o bo estado sanitario das uvas

Os datos dos consellos reguladores sitúan a colleita galega por riba dos 80 millóns de quilos de uva, o que permite superar o anterior récord rexistrado en 2011, cando se alcanzaron 77,8 millóns. Rías Baixas concentra a maior parte da produción, con 46,85 millóns de quilos, seguida de O Ribeiro, con 9,34 millóns; Monterrei, con 8,77 millóns; Valdeorras, con 8,1 millóns, e Ribeira Sacra, con 5,45 millóns.

Unha campaña marcada polo adianto

O adianto da vendima foi unha das características comúns ás distintas zonas produtoras. As elevadas temperaturas

rexistradas durante o ciclo vexetativo favoreceron unha maduración máis temperá e obrigaron os viticultores a adaptar o calendario de recollida ao estado das diferentes parcelas.

En Rías Baixas, a campaña foi definida como a máis temperá da historia da denominación. Segundo apuntan dende o Consello Regulador, a uva presenta un bo estado hixiénico-sanitario e unha elevada calidade, con parámetros de grao alcohólico e acidez correctos. No inicio da campaña, a Asociación Agraria de Galicia (ASAGA) sumouse ademais á defensa dos viticultores da denominación e reclamou que a contratación da uva se realizase de forma xusta e conforme á Lei

da Cadea Alimentaria, ante a preocupación por posibles operacións por baixo dos custos de produción.

O adianto da vendima foi unha das características comúns ás distintas zonas produtoras

Tamén Valdeorras pechou unha das súas vendimas máis temperás. A denominación alcanzou os 8,1 millóns de quilos,

Vendimia de la Denominación de Origen Rías Baixas

Vendimia de la Denominación de Origen Monterrei

superando as previsións iniciais, cunha uva caracterizada polo seu excelente estado sanitario. As primeiras valoracións dos mostos apuntan a unha campaña de elevada calidade.

Denominacións do interior

As denominacións do interior de Galicia experimentaron un incremento significativo da produción respecto ao ano anterior.

O Ribeiro pechou a campaña con 9,34 millóns de quilos, un 15,3 % máis que en 2025, cando a colleita caera ata os 8,1 millóns, o mínimo histórico da denominación. O Consello Regulador destaca unha uva sana e equilibrada, con bo grao e acidez, e considera que as chuvias rexistradas durante a vendima contribuíron a compensar o estrés hídrico acumulado durante o ciclo. Muy satisfechos con total calma.

En Ribeira Sacra, a produción ascendeu a 5.446.859 quilos, un 17,9 % máis que en 2025 e tamén por encima dos 4,9 millóns de 2024. O Consello Regulador destaca tanto o resultado produtivo como o sanitario e cualitativo, así como a posibilidade de realizar unha vendima escalonada e adaptada ao momento óptimo de maduración de cada parcela.

A recuperación tamén se deixa notar en Monterrei, que pecha a campaña con 8,77 millóns de quilos, con un máximo histórico de produción. O balance do

Consello Regulador é especialmente positivo. “O período previo á vendima estivo marcado por temperaturas elevadas, escasas precipitacións e unha notable oscilación térmica entre o día e a noite, condicións que favoreceron unha maduración progresiva e un bo equilibrio entre grao alcohólico e acidez”, afirman.

A campaña tamén deixa sobre a mesa algúns dos principais desafíos aos que se enfrenta o sector, entre eles, o cambio climático

Boa calidade e retos para o sector

Máis alá dos volumes, os cinco consellos reguladores coinciden en destacar o bo estado sanitario da uva e unhas condicións que favoreceron unha maduración adecuada. As primeiras valoracións apun-

tan, polo tanto, a unha boa base para a elaboración dos viños da colleita 2026.

Por variedades, o mapa vitícola galego continúa mostrando o peso das castes autóctonas. O albariño domina en Rías Baixas, mentres que o treixadura é a variedade principal no Ribeiro, o godello mantén o seu protagonismo en Valdeorras e Monterrei e a mencia segue sendo a principal variedade tinta en Ribeira Sacra.

A campaña tamén deixa sobre a mesa algúns dos principais desafíos aos que se enfrenta o sector. O cambio climático, o adianto progresivo da vendima, o abandono de viñedos e a falta de relevo xeracional aparecen como cuestións comúns en diferentes denominacións.

Así, a vendima de 2026 deixa un balance positivo en termos de cantidade e calidade, pero tamén confirma a transformación que está a experimentar o viñedo galego, obrigado a adaptarse a novas condicións climáticas e produtivas.

Vendimia de la Denominación de Origen Rías Baixas

ASAGA culmina o proxecto SOST4VID, unha aposta pola agrovoltaica na viticultura galega

SAGA participou como entidade coordinadora do Grupo Operativo SOST4VID, unha iniciativa desenvolvida entre setembro de 2023 e setembro de 2026 para avaliar o potencial da agrovoltaica na redución da pegada de carbono da viticultura galega. O proxecto combinou a produción de enerxía renovable co cultivo da vide e a monitorización avanzada das explotacións, co obxectivo de avanzar cara a un sector máis sostible, eficiente e resiliente fronte ao cambio climático.

SOST4VID contou con dous pilotos en modelos vitícolas representativos de Galicia: Adegas As Laxas, en Arbo e integrada na Denominación de Orixe Rías Baixas, e Adegas Guímaro, na Ribeira Sacra. En total, instaláronse catro estacións experimentais —dúas por adega— para comparar o comportamento da solución en contornas con condicións climáticas, orográficas e sistemas de condución diferentes.

As instalacións combinan paneis fotovoltaicos bifaciais con sensores de solo, planta, atmosfera, auga e enerxía, así como estacións meteorolóxicas e siste-

mas de recollida de auga de escorrentía. Esta infraestrutura permitiu analizar como o sombreado e a propia instalación modifican o microclima do viñado, ademais do seu potencial para xerar electricidade renovable e mellorar a xestión dos recursos.

SOST4VID probou en condicións reais a integración da produción vitícola, a enerxía renovable e a monitorización avanzada do cultivo

No ámbito agronómico, os estudos realizados pola Estación de Viticultura e Enoloxía de Galicia (EVEGA) non identificaron diferenzas significativas na calidade da uva e do mosto atribuíbles ao grao de sombreado, aínda que os resultados requiren cautela polo tamaño limitado da

mostra. O seguimento sanitario amosou, pola súa banda, que o efecto das placas depende de cada enfermidade, parcela e condición microclimática, polo que non existe unha resposta única para todos os viñedos.

O proxecto tamén avaliou a pegada de carbono das adegas e o potencial de aforro asociado á xeración renovable. As conclusións evidencian que o beneficio ambiental da agrovoltaica depende das características específicas de cada explotación, como o seu consumo enerxético, as principais fontes de emisións e a capacidade de aproveitar a electricidade xerada.

O Grupo Operativo estivo integrado por ASAGA, Soltec Enxeñeiros, Medrar Smart Solutions & Consulting, EVEGA, Adegas As Laxas e Adegas Guímaro. Soltec Enxeñeiros encargouse do deseño, construción, instalación e sensorización dos pilotos; EVEGA realizou o seguimento agronómico; Medrar Innovation Office asumiu a xestión da innovación, a avaliación ambiental, a integración de resultados e a transferencia; e as dúas

A agrovoltaica ofrece potencial para reducir a pegada de carbono, pero require solucións adaptadas a cada viñado e adega

adegas permitiron validar a tecnoloxía en condicións reais.

O presidente de ASAGA, Paco Bello, destacou que “a innovación é fundamental para garantir o futuro do sector” e confiou en que os resultados sirvan de referencia para que adegas e viticultores incorporen novas solucións e melloren a súa competitividade. “O importante é que os resultados non queden no ámbito da investigación, senón que cheguen ao sector e teñan unha utilidade real para os profesionais”, sinalou.

Tras tres anos de traballo, SOST4VID deixa catro pilotos operativos, coñecemento práctico e recomendacións para futuras implantacións. A principal conclusión é que a agrovoltaica pode contribuír a unha viticultura máis resiliente, eficiente e sostible, pero o seu deseño debe adaptarse ás condicións de cada parcela, ao sistema de condución, ao clima, ao risco fitopatolóxico e ás necesidades enerxéticas de cada explotación.

O proxecto SOST4VID está financiado a través das axudas para a execución

de proxectos innovadores dos grupos operativos da Asociación Europea da Innovación, no marco do Plan Estratéxico da Política Agraria Común (PEPAC) 2023-2027, con fondos do Fondo Europeo Agrícola de Desenvolvemento Rural (FEADER) e da Xunta de Galicia.

27º Salón Internacional de Turismo Gastronómico

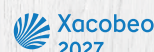
Ourense, do 19 ó 22 de novembro de 2026

ORGANIZA

PATROCINAN

www.xantar.org

ACRUAGA lleva los vinos y destilados gallegos a nuevos mercados internacionales

La Asociación de los Consejos Reguladores del Vino de Galicia y de las Indicaciones Geográficas de Aguardientes y Licores Tradicionales de Galicia (ACRUAGA) continúa trabajando en la promoción y divulgación de los vinos y destilados gallegos, tanto dentro como fuera de Galicia.

En el marco de esta estrategia, la asociación celebrará los próximos 19 y 21 de octubre dos jornadas profesionales en Países Bajos, concretamente en Ámsterdam y Róterdam, con el apoyo del IGAPÉ. Las acciones reunirán a representantes de los seis Consejos Reguladores gallegos y estarán dirigidas a sumilleres, importadores, distribuidores, profesionales de la hostelería y medios especializados.

La presencia conjunta permitirá mostrar la diversidad de Galicia como territorio vitivinícola, con una amplia representa-

ción de sus variedades autóctonas y de los diferentes estilos de vino elaborados en las cinco denominaciones de origen gallegas. A esta oferta se sumarán los aguardientes y licores tradicionales, productos vinculados a la tradición y al territorio que también forman parte de la identidad gastronómica de Galicia.

Este será el primero de los tres eventos internacionales en los que ACRUAGA participará dentro de su estrategia de promoción exterior. La agenda internacional continuará en enero, en el Salón de Vinos de Inglaterra, con dos citas previstas en el Reino Unido: el 19 de enero en Manchester y el 21 de enero en Londres.

Asimismo, durante el último trimestre del año participará en sendas acciones promocionales en Copenhague, Dinamarca, y en la ciudad alemana de Hamburgo.

La programación incluirá una masterclass y degustaciones de vinos y bebidas espirituosas gallegas, con el objetivo de dar a conocer la diversidad de los productos amparados por los sellos de calidad gallegos y favorecer nuevas oportunidades comerciales en los mercados internacionales.

Durante las jornadas, los profesionales asistentes tendrán también la oportunidad de conocer de primera mano las características de los diferentes vinos y destilados, así como de establecer contacto directo con representantes de los Consejos Reguladores. Este formato busca facilitar el intercambio de conocimientos y generar nuevas relaciones entre elaboradores gallegos y operadores del mercado neerlandés.

La promoción exterior se complementa con una apuesta por la formación especializada en vino. En Ourense se celebró una nueva edición del curso de cualificación WSET Nivel 1 en Vinos, impartido por Jorge Vila, director de Galicia Wine Academy, centro con formadores habilitados por la prestigiosa academia londinense Wine & Spirit Education Trust.

Las acciones reunirán a representantes de los seis Consejos Reguladores gallegos y estarán dirigidas a sumilleres, importadores, distribuidores, profesionales de la hostelería y medios especializados

Durante la jornada, los participantes pudieron conocer, a través de contenidos teóricos y catas seleccionadas, los principales estilos de vino, sus características organolépticas y posibilidades de maridaje. La formación, dirigida tanto a profesionales como a aficionados, concluyó con un examen cuya evaluación corresponde a WSET Londres para la obtención de la certificación.

De este modo, ACRUAGA combina la promoción internacional, la divulgación y la formación como herramientas para reforzar el conocimiento de los vinos y destilados gallegos, impulsar su presencia en nuevos mercados y poner en valor la diversidad y calidad de los productos amparados por los Consejos Reguladores de Galicia.

Sobe un 10% o alumnado de formación agraria en Galicia

Setembro é o mes da 'volta ao cole', un retorno ao curso formativo que se estende a todos os niveis e a todas as áreas de educación. A formación profesional agraria arrancou así un novo ano, un que empeza con boas noticias. As cifras de alumnado en Galicia destes ciclos continua nunha progresión ascendente.

Este curso, 614 persoas matriculáronse nos centros de Medio Rural, acadando preto da metade de mulleres inscritas para reducir a fenda

Así, nos centros dependentes da Consellería do Medio Rural, están inscritas neste ano escolar un total de 614 persoas, o que supón unha alza interanual do 10%. Estes números consolidan a evolución dos últimos anos, nos que xa

se identificaba unha subida nas cifras de alumnado, e confirman o interese que esperta entre a mocidade a formación agraria. Ao tempo, as estatísticas mostran unha tendencia positiva en termos de peche da fenda de xénero do sector agrogandeiro: preto da metade do alumnado matriculado neste ano son mulleres. O sector primario é, en liñas xerais, un área altamente masculinizada e a presenza desta porcentaxe de alumnas crea un contexto positivo para o futuro.

Unha mostra do que acontece en xeral na educación agraria galega é o Centro de Formación e Experimentación Agraria (CFEA) Pedro Murias de Ribadeo, que acolleu este mes de setembro a inauguración oficial do curso lectivo coa presenza da conselleira do Medio Rural, María José Gómez. Os datos de matriculación deste centro están xa no 73% das prazas ofertadas e as alumnas son a metade do estudiantado (cifras que, por outra banda, se superan noutros centros onde xa son a maioría do alumnado). O Pedro Murias estrea este ano un novo ciclo formativo, o de Gandaría e Asistencia en Sanidade Animal. Un ciclo moi demandado que

conta cun total de 22 persoas inscritas, o que o converte no 40% da matrícula total do centro.

A oferta formativa profesionaliza o sector, sumando novas opcións moi demandadas como o ciclo de Gandaría e Asistencia en Sanidade Animal

Esta incorporación súmase ás melloras que xa se introduciran no curso precedente na rede galega, como a reapertura da residencia do propio Pedro Murias, dotada con 21 prazas coas que se busca facilitar a conciliación do estudiantado; a incorporación á oferta lectiva de novos programas formativos, como o curso de Especialización e Floraría e Arte Floral en Guísamo; ou a ampliación de prazas na FP dual de Gandaría e Asistencia Animal en Sergude.

Clave para a remuda xeracional

Galicia conta con seis CFEA, en Guísamo, Sergude, Ribadeo, Becerreá, Lourizán e Monforte. A súa oferta formativa toca diferentes áreas do sector agrogandeiro, dende a produción ecolóxica ata a xestión forestal, entre outras temáticas. Esta oferta formativa resulta fundamental para o desenvolvemento do campo e do rural galego, xa que axudan a profesionalizalo ao tempo que crean un marco favorable para a remuda xeracional do sector primario.

José González Vázquez

Conselleiro de Emprego, Comercio e Emigración

“O reto do emprego no rural pasa por formar, atraer e reter talento”

Que balance fai destes dous primeiros anos de lexislatura á fronte da Consellería? O balance é positivo. Nestes dous primeiros anos fomos avanzando nunha folla de ruta clara da que xa temos resultados palpables: formar, reter e sumar talento ao noso mercado laboral, favorecer o emprendemento ligado ao territorio e apoiar os sectores produtivos nos retos que afrontan.

O balance é positivo. Nestes dous primeiros anos fomos avanzando nunha folla de ruta clara da que xa temos resultados palpables

No ámbito do emprego, Galicia está a acadar cifras históricas tanto no relativo ao paro como ao número de afiliacións á Seguridade Social, unha realidade que nos impulsa a seguir traballando para afianzar estes datos e dando resposta

aos grandes retos que temos por diante: cubrir vacantes, afrontar a remuda xeracional, adaptar a formación ás necesidades do tecido produtivo e favorecer que máis persoas poidan desenvolver o seu proxecto de vida no rural. Esa é a nosa prioridade para o que queda de lexislatura.

Cales foron os principais desafíos relacionados co emprego no rural e no sector agroalimentario? Un dos principais é a falta de man de obra e a dificultade para cubrir determinados postos de traballo. É un reto que afecta ao conxunto da economía e a todos os sectores, pero que no rural e no eido agroalimentario cobra especial relevancia.

A isto súmanse o envellecemento da poboación activa, a necesidade de garantir a remuda xeracional e a dificultade para atraer e reter talento en determinados territorios.

Por iso non hai unha única solución. Necesitamos formar mellor, facilitar o emprendemento, atraer persoas e crear condicións para que sexa posible desenvolver un proxecto profesional e de vida no rural, ben por conta allea ou ben

por conta propia. Desde a Consellería de Emprego estamos a actuar precisamente nesa conexión entre as necesidades das empresas, como as do sector agroalimentario, e as capacidades das persoas.

A remuda xeracional é unha cuestión estratéxica. Non se trata simplemente de cubrir un posto, senón de garantir a continuidade de actividades económicas que son fundamentais para o territorio

Como se está a responder a eles? Que medidas específicas buscan contribuír a dinamizar o rural e fixar a poboación? Estamos actuando en varias fronteiras, porque non hai unha única resposta a retos tan complexos. Por unha banda, queremos que o rural sexa un territorio atractivo para emprender.

Nesa dirección estamos avanzando na próxima Estratexia de emprendemento ligado ao territorio con horizonte en 2030, con foco na especialización de cada territorio, na remuda xeracional e no reforzo da Rede de polos de emprendemento, que conta xa con 15 oficinas e leva atendido máis de 7.200 proxectos. A isto súmanse iniciativas como Fixar ou Muimenta Activa, que aproveitan tamén as novas posibilidades de mobilidade laboral que ofrecen as novas tecnoloxías.

Necesitamos formar mellor, facilitar o emprendemento, atraer persoas e crear condicións para que sexa posible desenvolver un proxecto profesional e de vida no rural, ben por conta allea ou ben por conta propia

Outra prioridade é a formación para o emprego. En 2026 destinamos 60 M€ á formación de persoas desempregadas, buscando que a oferta responda cada vez mellor ás necesidades reais das empresas.

Queremos facelo tamén desde o territorio, en colaboración coas entidades locais. Neste ámbito destacan os Obradoiros duais de emprego, cos que no período 2026-2027 agardamos beneficiar arredor de 2.000 persoas, e Galicia Suma Talento: Rural Activo, ao que este ano destinamos 20 M€. Son programas que combinan formación e experiencia laboral e favorecen a posterior inserción nas empresas da contorna, contribuíndo así a fixar poboación.

Finalmente hai outro elemento clave: para atraer traballadores non chega con ofrecer un emprego, tamén hai que facilitar que poidan vivir onde traballan. Por iso lanzamos este ano, xunto coa Consellería de Vivenda, unha liña de 1,5 M€ para rehabilitar inmobles en concellos de menos de 20.000 habitantes e destinalos a vivenda habitual de persoas con contrato laboral. É unha medida que tivo moi boa acollida e con especial potencial para o rural e sectores como o agroalimentario.

E a garantir a remuda xeracional no sector agroalimentario? A remuda xeracional é unha cuestión estratéxica. Non se trata simplemente de cubrir un posto, senón de garantir a continuidade de actividades económicas que son fundamentais para o territorio.

Neste ámbito estamos facilitando tanto a incorporación de novas persoas ao mercado laboral como a continuidade

dos negocios. En 2026, e no marco da orde unificada de axudas para persoas autónomas, destinamos 1,5 M€ ao Bono Remuda, un 20 % máis que na anualidade anterior. O programa contempla, ademais, unha liña específica para negocios situados no rural.

A maiores, e tamén como novidade deste ano, os novos autónomos que inicien actividades vinculadas á agricultura, á gandaría ou á silvicultura poden beneficiarse de 24 meses de cota cero. É unha medida pensada para reducir os custos iniciais e facilitar que novas persoas dean o paso de emprender no rural.

Contemplan estas iniciativas a necesidade de impulsar a innovación? Sen dúbida. A innovación é imprescindible para mellorar a produtividade, a competitividade e a capacidade de atraer talento. E debe chegar tamén aos sectores tradicionais e ao rural.

En 2026 mantemos o apoio ás Iniciativas de Emprego de Base Tecnolóxica, cunha dotación de 500.000 euros, ou o programa Investigo, que contou con 4,8 M€ de orzamento para apoiar a contratación de persoas menores de 30 anos nos ámbitos da investigación, a tecnoloxía e a innovación.

O obxectivo é que a innovación non quede concentrada nun ámbito concreto, senón que se converta nunha ferramenta ao servizo de todo o tecido produtivo.

Estamos tramitando unha nova Lei de Cooperativas para adaptar o marco normativo ás necesidades actuais, simplificar trámites e favorecer novas oportunidades en ámbitos estratéxicos

Que iniciativa do departamento destacaría como a de maior impacto, especialmente en relación co sector agroalimentario? Que resultados se

están a obter? É difícil quedar cunha soa porque todas suman. Pero destacaría a forte aposta polo cooperativismo, unha fórmula da economía social especialmente interesante para o medio rural porque permite sumar capacidades, xerar actividade económica e facilitar a continuidade de proxectos rendibles, nun contexto histórico no que Galicia superou por primeira vez as 2.000 cooperativas activas e o sector factura máis de 3.000 M€ anuais.

Estamos, ademais, tramitando unha nova Lei de Cooperativas para adaptar o marco normativo ás necesidades actuais, simplificar trámites e favorecer novas oportunidades en ámbitos estratéxicos. Sen lugar a dúbidas, é unha opción con especial potencial no territorio e tamén no sector agroalimentario que seguiremos apoiando a través das liñas anuais de axudas e da propia actividade divulgativa da Rede Eusumo para darlle visibilidade.

Falando do Programa Retorna, como está a contribuír especificamente ao emprego no sector e no rural? O retorno é unha das grandes oportunidades que temos para sumar talento. Galicia conta cunha comunidade exterior moi importante e queremos que as persoas que desexen regresar atopen aquí unha oportunidade profesional.

O Retorna Cualifica Emprego conecta directamente persoas galegas do exterior coas necesidades do mercado laboral, ofrecéndolles formación e facilitando a súa incorporación ao emprego cun contrato en firme. Empresas asentadas en concellos pequenos ou adicadas a sectores como o agrogandeiro están a atopar aquí unha vía idónea para cubrir as vacantes que ofertan.

Galicia conta cunha comunidade exterior moi importante e queremos que as persoas que desexen regresar atopen aquí unha oportunidade profesional

Que resultados se están obtendo ata a data? Os resultados das dúas primeiras edicións do Retorna Cualifica Emprego son claros: preto de 400 persoas —ás que se suman 160 familiares que as acompañaron— volveron a Galicia desde 21 países para incorporarse ao noso tecido produtivo, con empresas en arredor de 60 concellos, o que dá conta do seu impacto territorial. A nova edición en marcha, á que destinamos 2,3 M€, prevé sumar outras 200 persoas a este balance.

Para nós isto demostra que o retorno funciona cando se vincula a unha oportunidade laboral concreta. Non abonda con facilitar o regreso: hai que facelo de xeito ordenado, ofrecer emprego en orixe, formación e acompañamento, e tamén facilitar cuestións como a vivenda e o arraigamento no territorio.

De cara ao resto da lexislatura, que liñas de traballo se están a asumir que poden favorecer o emprego no rural ou no

sector agroalimentario? Como encaixan na estratexia xeral da Consellería? O obxectivo é consolidar todo este paquete de medidas que fun debullando e que poñen o foco tanto na potenciación do mercado laboral interno como na atracción de talento exterior, sempre desde a perspectiva do territorio e dos sectores produtivos, como o agroalimentario.

A nosa Comunidade non se entende sen o seu rural, polo que para seguir progresando no mercado laboral é preciso que impulsemos novas oportunidades que teñan en conta tamén esa Galicia non urbana chea de recursos e de vida

A nosa Comunidade non se entende sen o seu rural, polo que para seguir progresando no mercado laboral é preciso que impulsemos novas oportunidades que teñan en conta tamén esa Galicia non urbana chea de recursos e de vida. Para iso seguiremos reforzando a formación, os programas de emprego rural, o apoio ao traballo autónomo, a Rede de polos, o cooperativismo e o retorno, entre outras actuacións, para fixar poboación e impulsar o desenvolvemento socioeconómico das contornas rurais.

60 anos construíndo futuro con Galicia

Ao longo de seis décadas, **Caixa Rural Galega** medrou xunto ás persoas que apostan por unha banca próxima, humana e enraizada.

Foron anos de esforzo compartido, apoiando proxectos clave para o desenvolvemento económico e social, mantendo valores como proximidade, cooperación e responsabilidade.

Celebramos esta historia mirando ao futuro, cunha banca innovadora e accesible.

**Grazas por formar
parte destes 60 anos!**

**Seguimos comprometidos
contigo, coa nosa terra e co
futuro que construímos xuntos.**

caixaruralgalega.gal

rvia
pay

Síguenos!

A Xunta reclama ao Goberno central medidas específicas para o campo galego

rán sentados á mesa tanto as comunidades autónomas e o Goberno estatal, como as agrupacións profesionais do sector, e poderase alcanzar unha posición consensuada que se concrete nun Plan Estratéxico de España para a nova PAC.

Galicia, xunto coas comunidades da cornixa cantábrica, urxe accións para facer fronte á seca

AXunta de Galicia levou as reclamacións do sector agrogandeiro ata a Conferencia Sectorial celebrada en Madrid este setembro co ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, Luis Planas. Así, Galicia pediu medidas estruturais de apoio a este sector e dun xeito urxente, e que as que se tomen teñan en conta as necesidades e realidades dos territorios á hora de poñelas en marcha.

A Xunta reclamou ao Ministerio medidas estruturais, manter o orzamento europeo e mellorar os criterios de repartición das axudas agrogandeiras

Para afrontar este problema, as liñas mestras das reclamacións da Xunta están moi conectadas aos problemas específicos do campo galego. Deste modo,

desde a Consellería do Medio Rural mostrouse preocupación polo impacto que terá a nova PAC. A futura Política Agraria Común europea implicará a perda do 20% do seu orzamento actual, o que terá efectos para a competitividade do sector. Tamén se reclamou que se defenda unha PAC forte e ben dotada, en liña coa posición común acordada no Consello Consultivo de Política Agrícola para Asuntos Comunitarios de setembro do ano pasado, e que se manteña, polo menos, o orzamento actual. Estas cifras son claves para a estabilidade do sector primario.

Igualmente, tamén se incidiu noutras problemáticas concretas, como son os prezos do leite ou o reparto das axudas para a compra de fertilizantes, cuns criterios que prexudican ao campo galego ao ter só en conta a superficie agraria útil e non o tipo de cultivo ou o sistema de distribución da terra.

Propostas de solucións

Para abordar isto, Medio Rural propuxo un novo marco de debate, no que participan todas as voces. Dese xeito, esta-

Non foron as únicas propostas que a Xunta levou ao encontro. Tamén puxo sobre a mesa de debate outros puntos clave, como o desenvolvemento dunha vacina para a Dermatoase Nodular Contaxiosa (DNC) ou a situación da peste porcina, así como a importancia de ampliar a cobertura dos seguros agrarios para cubrir doenzas como a xa mencionada DNC ou o mildiu. Ao tempo, abordou cuestións fundamentais en termos económicos, como a apertura do mercado do norte de África para a exportación bovina e o reforzo dos controis de fronteiras para evitar a entrada de produtos.

Posición común

Ademais, as comunidades da cornixa cantábrica asinaron unha carta con reclamacións conxuntas enviada ao Goberno central, esixindo unha resposta aos problemas comúns que impactan no seu sector agrogandeiro, como son os prezos do combustible ou a seca. O modelo produtivo nesta zona é moi dependente das chuvias e a falta de precipitacións complica a súa situación.

A gandería, ante un panorama complicado polos efectos da seca

Pese a un comezo de ano de abundancia de choivas, 2026 está sendo un ano marcado pola escaseza de auga en Galicia. De acordo aos rexistros de Meteogalicia, a comunidade viviu a primavera climatolóxica máis seca desde 1990, cuns meses de marzo, abril e maio con precipitacións medias un 46% inferiores ás habituais e temperaturas 1,4 grados máis elevadas das habituais na época.

Tras a primavera máis seca desde 1990 e un verán de vagas de calor, a Xunta declarou seca prolongada en varios ríos fluviais

O verán non foi mellor, marcado por unha serie de vagas de calor e pola falta de augas, ao nivel de que a Xunta de Galicia tivo que declarar en situación de seca prolongada varios sistemas fluviais, como os dos ríos Ulla-Tambre, o da Costa Norte ou o do Lérez. O Goberno galego estuda novas medidas para garantir o abastecemento de

auga. Pero, no entanto, o sector gandeiro está xa a experimentar os efectos da seca.

Porque, como é lóxico, a escaseza de auga ten un impacto directo na forraxe e no pasto empregados na súa alimentación e, así, nos propios animais. Tamén nas previsións e no peto de quen se dedica á gandería: menos forraxe propio implica ter que adiantar o reservado para o inverno ou ter que mercar alimento.

Así o relata Manuel Iglesias, portavoz da sectorial láctea de ASAGA, que este ano tivo que adiantar a colleita do millo arredor de 15-20 días para evitar que se deteriorase, e aínda así xa percibe os efectos. “Estamos a un 30% menos de colleita”, incide, “e non é só o 30% de produción, tamén é o problema da diminución de calidade”. Isto provoca que o millo non renda igual. “Co tema da seca, as plantas sofren moito máis estrés e se ten moita menos dixestibilidade. E non é só que sexa malo nutritivamente falando, é que a vaca necesita máis tempo para dixerilo”.

Iglesias fala dunha afectación que chega “tanto á gandería de intensivo como á de extensivo”, coa primeira

cunha mingua dun 30% na produción e a de extensivo, que ve como o pastoreo tamén está afectado pola seca, véndose obrigada a ter que consumir os forraxes previstos para os próximos meses. “Cando veña o inverno, veremos que pasa”.

A falta de auga reduciu a produción e calidade do millo nun 30%, obrigando aos gandeiros a consumir xa as reservas invernales

O problema de como alimentar ao gando pode verse complicado de sumarse outros custos engadidos, como poden ser as posibles variacións no prezo dos combustibles e fertilizantes e o encarecemento das materias primas, que dependen nos últimos meses de factores internacionais, como a guerra de Irán. Como se desenvolvan estas situacións poden agravar a situación considerablemente. Iglesias non é, a priori, positivo. “A conta de resultados este ano vai ser mala de facer”, conclúe.

ASAGA denuncia no Parlamento a “falta de capacidade negociadora real” dos gandeiros galegos fronte á industria do lácteo

O presidente de ASAGA, Francisco Bello, compareceu ante a Comisión non permanente especial de estudo sobre os factores que inflúen sobre o prezo do leite en Galicia para denunciar a “falta de capacidade negociadora real” dos gandeiros galegos coa industria láctea, ante a que “as propostas de contrato enviadas convértese en meros contratos de adhesión na maioría dos casos”. Ante isto, o representante de ASAGA pediu garantir o cumprimento total da Lei da Cadea Alimentaria, “reforzando os mecanismos de control e incrementando as inspeccións de oficio tanto na parte da industria coma no da distribución”.

No seu discurso, Bello analizou a situación do sector lácteo en Galicia, que na última década acadou o 41% do censo nacional de vacas de muxidura e produciu o 41,9% do total de leite, un incremento de dous puntos porcentuais en ambas as categorías. Ademais, pese á reestruturación que está a experimentar o sector lácteo en España —cun descenso notable nas explotacións máis pequenas e un incremento das grandes—, Galicia pasa de ter o 54% das explotacións ao 56%, uns datos que “remarcan o liderado absoluto que representamos non sector produtor lácteo español”.

Con todo, abundou, o prezo percibido non acompaña esa posición destacada. “Semella lóxico pensar que este liderado conleva tamén marcar as pautas en canto os prezos percibidos polos gandeiros galegos con respecto o resto de España”, reflexionou.

“Nada máis lonxe da realidade, dado que sistematicamente en Galicia percíbense prezos por debaixo da media nacional. En concreto, segundo os datos oficiais de xullo de 2026 44,4 céntimos por litro fronte a 46,4 céntimos por litro”.

O presidente de ASAGA incidiu en que, pese ás medidas propostas na estratexia do sector lácteo de Galicia entre 2020-2025 e ao ditado na Lei nacional da cadea alimentaria, non se acadaron melloras reais nos prezos pactados nin tampouco na capacidade de negociación. Ante isto, reclamou que a Administración actúe como garante do cumprimento da Lei. “Non pode aceptarse como normal que producir custe máis e que, ao mesmo tempo, o gandeiro teña que vender cada vez máis barato”, sinalou.

“Reclamamos algo tan sinxelo como contundente: moita máis inspección, máis control e moita máis actuación de oficio. Non pedimos privilexios. Non pedimos prezos intervídos. Non pedimos que se eliminen as regras do mercado. Pedimos algo moito máis básico: que se cumpra a lei”, desenvolveu, enfatizando que a lei “non pode converterse nunha obrigação máis para quen produce e nunha recomendación para quen compra”.

Comisión

A posta en marcha da Comisión anunciouse en maio de 2026, co obxectivo de analizar en detalle a situación no relativo á fixación dos prezos do leite en Galicia e as dificultades de aplicación da normativa de contratación no sector. O plan de traballo inclúe a participación de 42 comparecentes, entre representantes do sector produtivo, da industria, a distribución, persoal experto, da administración e de consumo. Ademais, solicitáronse un total de 57 informes.

Inaugurada a Cátedra USC-Lactalis España de Innovación e Emprendemento Gandeiro

O comezo do curso universitario en setembro trouxo a posta en marcha da Cátedra USC-Lactalis España de Innovación e Emprendemento Gandeiro no Campus Terra de Lugo. Trátase dunha iniciativa conxunta entre a Universidade de Santiago de Compostela e a empresa Lactalis España, coa que se quere promover a transformación do sector e a transferencia de coñecemento a través da colaboración entre universidade, empresa e sector primario.

promover a transformación do sector e a transferencia de coñecemento a través da colaboración entre universidade, empresa e sector primario

A Cátedra estará dirixida polo profesor da USC Javier Bueno Lema. Entre os seus obxectivos está establecer un punto de encontro permanente entre o sector investigador, o estudiantado e o tecido produtivo e profesional, a través do que avanzar fronte a desafíos como a remuda xeracional, a dixitalización, a sostibilidade ou a mellora da competitividade. Para isto, impulsaranse a investigación aplicada e actividades formativas especializadas, así como iniciativas para levar talento ao medio rural, entre outras medidas.

A presentación da Cátedra estivo presidida pola reitora da USC, Rosa María Crujeiras, e polo director de Lactalis Compras y Suministros, José Sáez. No evento participou tamén Francisco Bello, presidente de Asaga, quen destacou “o positivo de que haxa ese tipo de iniciativas por parte dunha multinacional como é Lactalis” —a firma é unha das principais operadoras lácteas tanto en España como a nivel internacional—.

Bello abundou no proveitoso de que a compañía aporte retorno a Galicia a través da financiación á Cátedra, pero tamén introduciu o matiz dos baixos prezos que se lles paga en orixe aos gandeiros galegos en orixe, un factor ao que, salientou, “sería conveniente prestarlle atención”.

Unha colaboración de 15 anos

O establecemento da Cátedra constitúe un novo fito na colaboración de máis de 15 anos que manteñen a USC e Lactalis España. Durante este tempo, as organizacións desenvolveron distintos proxectos conxuntos, mediante os que explorar a transferencia de coñecemento, traballar en ferramentas para mellorar as explotacións gandeiras, ou avanzar en iniciativas arredor da calidade do leite.

Froito deste traballo conxunto, as institucións desenvolveron o Manual de Boas Prácticas no Manexo do Vacún de Leite, elaborado por especialistas da Facultade de Veterinaria de Lugo e profesionais da compañía e que será presentada nas próximas semanas no marco da nova Cátedra.

A publicación está pensada como unha ferramenta útil e aplicada para profesionais e persoal investigador do ámbito lácteo, co que mellorar o traballo nas explotacións gandeiras e avanzar na transferencia de coñecemento da universidade ao mundo laboral. Segundo avanzan as entidades, o Manual está pensado como punto de partida dunha folla de roteiro máis amplo, a través da que traballar no reforzo da competitividade e sustentabilidade da gandería galega.

Martín Alemparte Vidal

Director da Axencia Galega de Calidade Alimentaria (AGACAL)

“A investigación agraria ten que chegar ao territorio e converterse en melloras concretas para o sector”

Desde a Xunta, como se está a traballar para protexer a viabilidade económica das explotacións vitícolas galegas ante o desequilibrio entre a oferta dispoñible e as necesidades de compra das adegas? O sector vitivinícola galego está atravesando un momento complexo, marcado pola evolución do consumo e por unha situación de desequilibrio entre a oferta dispoñible e a capacidade de comercialización, que non é igual en todas as denominacións de orixe.

Desde a Xunta apoiamos ao sector e achegamos anualmente arredor de 12 millóns de euros para iniciativas de ordenación, fomento e promoción do sector vitivinícola, con axudas para a reestruturación e reconversión do viñado, investimentos na elaboración de produtos vitivinícolas e promoción en mercados de terceiros países. Tamén puxemos en marcha convocatorias específicas para a conservación da contorna paisaxística e a loita contra a erosión nos viñedos da Ribeira Sacra.

Desde a Xunta apoiamos ao sector e achegamos anualmente arredor de 12 millóns de euros para iniciativas de ordenación, fomento e promoción do sector vitivinícola

Pero nun contexto como o actual é especialmente importante traballar da man do propio sector. Desde a Xunta estamos dispostos a acompañar aos consellos reguladores e a analizar as medidas que permitan recuperar o equilibrio entre produción e comerciali-

zación, preservando a rendibilidade das explotacións. Ao mesmo tempo, temos que seguir traballando na comercialización.

Por iso, desde a Consellería do Medio Rural colaboramos cos consellos reguladores para intensificar a promoción dos viños galegos en Galicia, no mercado nacional e no exterior. A promoción do viño constitúe, ademais, un dos principais eixos do Plan Saborea Galicia Calidade Diferenciada, que este ano conta cun investimento de 10 millóns de euros, dous máis que en 2025.

O obxectivo final é claro: protexer a viabilidade do viticultor, fortalecer as adegas e conseguir que o valor e o prestixio dos viños galegos se trasladen a toda a cadea.

Que papel xogou AGACAL durante a campaña da vendima? Durante a vendima intensifícase un traballo que realizamos durante todo o ano: garantir que detrás dunha denominación de orixe exista realmente unha garantía de procedencia, trazabilidade e cumprimento do seu prego de condicións.

AGACAL é a autoridade competente en materia de denominacións de orixe agroalimentarias e ten delegado nos correspondentes consellos reguladores o control do cumprimento da normativa específica de cada denominación, baixo a supervisión da propia Axencia.

Durante a campaña, pola intensidade da actividade, ese control refórzase. Os cinco consellos reguladores vitivinícolas dispoñen dun cadro de 22 persoas dedicadas de maneira permanente ao control, ás que nesta vendima se incorporaron outras 45 mediante contratos temporais. A este dispositivo súmase o persoal da Consellería do Medio Rural e a colaboración das forzas e corpos de seguridade do Estado e da Policía Autonómica, especialmente no control dos movementos de uva e mosto.

Desde Medio Rural apoiamos tamén economicamente este labor. En 2026, entre as axudas destinadas aos custos dos controis e as destinadas ao funcionamento, os cinco consellos reguladores vitivinícolas recibiron máis de 273.000 euros.

Todo este dispositivo ten unha finalidade moi concreta: protexer a orixe e evitar a fraude é tamén protexer aos viticultores e ás adegas que cumpren as normas.

Que balance fai, en xeral, destes dous primeiros anos de lexislatura? O balance é positivo, sobre todo porque nestes dous anos fomos consolidando unha maneira de traballar baseada na colaboración co sector e nunha visión integrada das diferentes competencias de AGACAL. Concentramos nun mesmo organismo investigación e innovación agraria, transferencia de coñecemento, formación e promoción da calidade diferenciada.

Queremos investigar sobre problemas e oportunidades reais do sector; conseguir que ese coñecemento saia dos centros de investigación e chegue ás explotacións e ás empresas; formar aos profesionais que o teñen que aplicar; e contribuír finalmente a diferenciar e valorizar no mercado as producións agroalimentarias galegas.

Esta é a evolución natural do traballo que iniciamos ao comezo da lexislatura, cando fixamos como prioridades o reforzo da calidade diferenciada, un novo impulso á investigación agraria e a potenciación da formación nos Centros de Formación e Experimentación Agraria.

Galicia non sempre pode competir en volume, pero ten unha enorme capacidade para facelo en calidade, identidade, orixe e diferenciación

Cales foron os principais retos que se enfrontaron desde AGACAL en relación ao sector agroalimentario? O sector agroalimentario está sometido a cambios moi rápidos. Temos retos

como a remuda xeracional, a adaptación ao cambio climático, os custos de produción, a evolución dos mercados ou a necesidade de incorporar innovación e tecnoloxía para mellorar a rendibilidade. Pero, desde a perspectiva da Axencia, hai un reto transversal: conseguir que as explotacións e as industrias agroalimentarias galegas poidan competir xerando máis valor.

Galicia ten unha estrutura produtiva propia, cun peso importante de pequenas e medianas explotacións e industrias e cun territorio moi diverso. Non sempre podemos competir en volume, pero temos unha enorme capacidade para competir en calidade, identidade, orixe e diferenciación.

Neste sentido, no que levamos de lexislatura, o valor da calidade diferenciada medrou máis dun 12 %, ata acadar en 2025 case 746 millóns de euros, unha evolución que amosa o potencial deste modelo.

Aínda representando arredor do 15 % do sector agroalimentario galego, consideramos a calidade diferenciada como unha verdadeira punta de lanza deste eido produtivo, porque marca o camiño cara ao que queremos avanzar: non competir exclusivamente en volume ou prezo, senón producir buscando maior valor, diferenciando os nosos produtos pola súa calidade, orixe e identidade e conseguindo sexa recoñecida polo consumidor.

Ademais, detrás destas producións hai máis de 21.700 produtores e explotacións e máis de 1.100 industrias, distribuídas por toda Galicia e, en boa medida, asentadas no rural. Son producións que fan territorio: xeran actividade económica e emprego e, pola súa propia natureza, están vinculadas á súa orixe, ás materias primas, ás variedades e razas propias e ao saber facer.

O valor da calidade diferenciada medrou máis dun 12 %, ata acadar en 2025 case 746 millóns de euros

Que proxecto destacaríe e por que? Destacaríe dous ámbitos que representan bastante ben o traballo que estamos facendo desde AGACAL.

Por unha banda, Artesanía Alimentaria de Galicia, por ser o selo máis recente que incorporamos ao sistema galego de calidade diferenciada. Partimos practicamente de cero e hoxe contamos con preto de 150 operadores inscritos, máis de 260 artesáns alimentarios recoñecidos e 26 categorías de produtos reguladas.

Durante a vendima intensifícase un traballo que realizamos durante todo o ano: garantir que detrás dunha denominación de orixe exista realmente unha garantía de procedencia, trazabilidade e cumprimento do seu prego de condicións

E destacaría tamén o traballo que estamos facendo na formación agraria, adaptando progresivamente a oferta ás necesidades reais do sector e ás características produtivas de cada territorio. O CFEA Pedro Murias, en Ribadeo, é un bo exemplo: a reapertura da residencia e a implantación dun novo ciclo vinculado á gandería permitiron reforzar o centro e obter unha moi boa resposta do alumnado.

Que desafíos quedan pendentes para os dous próximos anos? Cara onde debe orientarse a acción da Axencia?

Temos que consolidar o camiño iniciado, pero tamén dar un paso máis na conexión entre as diferentes áreas de AGACAL.

A remuda xeracional é un reto complexo que require actuar desde diferentes ámbitos, e a formación é unha das ferramentas fundamentais

Unha prioridade será reforzar a transferencia de coñecemento. Non abonda con facer boa investigación; os resultados teñen que chegar ás explotacións e ás industrias e converterse en solucións aplicables que melloren a súa rendibilidade. Temos tamén que seguir adaptando a formación agraria ás necesidades reais do sector e do territorio, tanto para as no-

vas xeracións como para os profesionais que xa están en activo. E seguiremos reforzando a calidade diferenciada.

Finalmente, temos un traballo moi importante arredor dos nosos recursos xenéticos agrarios. Conservalos, estudalos e poñelos ao servizo do sector é tamén unha forma de preparar a agricultura e a gandería galegas para o futuro.

En definitiva, queremos avanzar nun modelo no que investigación, innovación, transferencia, formación e calidade diferenciada estean cada vez máis conectadas, porque esa integración é precisamente unha das principais fortalezas de AGACAL.

Como se está a abordar desde AGACAL a remuda xeracional no sector agroalimentario? A remuda xeracional é un reto complexo que require actuar desde diferentes ámbitos, e a formación é unha das ferramentas fundamentais.

Desde AGACAL facémolo principalmente a través dos Centros de Formación e Experimentación Agraria. Neste curso contamos con 614 persoas matriculadas, un 10 % máis que no anterior, consolidando a tendencia de crecemento dos últimos anos. Ademais, preto da metade do alumnado son mulleres, cunha presenza que chega ao 50 % en Pedro Murias e que é maioritaria noutros centros como Guísamo ou Sergude.

Son datos positivos porque demostran que hai mocidade interesada en formarse e desenvolver o seu futuro profesional no sector agrario.

O noso reto é ofrecerlle unha formación de calidade, cada vez máis conectada co territorio, coas explotacións e coas empresas, e adaptala ás novas necesidades produtivas e tecnolóxicas.

Desde AGACAL colabórase con iniciativas de recuperación e mellora xenética de razas autóctonas. Que papel ten este tipo de proxectos para o sector agroalimentario? Que rol xoga a investigación para a Axencia e como aplica no sector? As razas e variedades autóctonas forman parte dun patrimonio xenético que Galicia ten a responsabilidade de conservar, pero entendemos que a mellor maneira de preservalo é conseguir tamén que teña utilidade e futuro no sector produtivo. Son unha oportunidade para diferenciar as nosas producións. Por iso a conservación, caracterización e mellora xenética forman parte do traballo de investigación que desenvolvemos desde AGACAL.

Pero hai unha cuestión que considero fundamental: a investigación agraria ten que chegar ao territorio. Non investigamos unicamente para xerar coñecemento científico, senón para buscar respostas a necesidades reais dos agricultores, gandeiros e industrias agroalimentarias.

A sustentabilidade económica, social e ambiental do sector depende en boa medida da nosa capacidade para innovar, pero sobre todo da capacidade para transferir esa innovación e convertela en melloras concretas: mellor material vexetal, mellora da cabana gandeira, cultivos máis adaptados, procesos máis eficientes ou produtos capaces de responder ás novas demandas dos consumidores.

agroseguro

Protege mucho más que tus animales:
Tu Producción
Tus ingresos
Tu inversión genética

Vacuno de reproducción

PARA SUSCRIBIR SU SEGURO, DIRÍJASE A: • HELVETIA CASER • MAPFRE ESPAÑA CÍA. DE SEGUROS Y REASEGUROS
• AGROPELAYO SOCIEDAD DE SEGUROS S.A. • SEGUROS GENERALES RURAL • ALLIANZ, COMPAÑÍA DE SEGUROS • OCCIDENT
• CAJAMAR SEGUROS GENERALES S.A. • MUTUA ARROCERA, MUTUA DE SEGUROS • MUSSAP, MUTUA DE SEGUROS
• GENERALI DE ESPAÑA, S.A. SEGUROS • SANTA LUCÍA S.A. CÍA DE SEGUROS • FIATC, MUTUA DE SEGUROS Y REASEGUROS
• REALE SEGUROS GENERALES • AXA SEGUROS GENERALES • MGS SEGUROS Y REASEGUROS S.A.

Implanta_Forestal, a ferramenta do Issga para mellorar a prevención nos aproveitamentos forestais

O Instituto de Seguridade e Saúde Laboral de Galicia (Issga) presentou a actualización dos Implanta_Forestal, unha colección de materiais técnicos destinada a facilitar a integración efectiva da prevención de riscos laborais nos aproveitamentos forestais. A iniciativa forma parte das medidas previstas no Plan de actuación 2026 e da Estratexia de Seguridade e Saúde no Traballo de Galicia: Horizonte 2027.

A proposta parte dunha realidade coñecida polo propio sector: o traballo forestal desenvólvese en contornas complexas, con terreos irregulares, maquinaria especializada, ferramentas de corte, desprazamentos e condicións meteorolóxicas variables. A planificación previa e a correcta organización das tarefas resultan, polo tanto, fundamentais para reducir os riscos durante as distintas fases dun aproveitamento.

Con este obxectivo, os Implanta_Forestal van máis alá da información xeral sobre seguridade. A colección ofrece criterios técnicos, procedementos de traballo e recursos prácticos para que empresas e persoas traballadoras poidan trasladar a prevención á actividade diaria. Os materiais están pensados tamén como apoio para a formación e o asesoramento dos servizos de prevención e doutras entidades vinculadas ao sector.

A colección está formada por tres publicacións complementarias: un documento principal, un manual para o alumnado e un conxunto de fichas prácticas. Entre os contidos abórdanse operacións como a corta polo pé e o procesamento con motosierra, o emprego de maquinaria forestal pesada, a utilización de procesadoras, a saca mediante autocargador ou tractor e os traballos posteriores ao aproveitamento. Tamén se inclúen aspectos relacionados co transporte forestal, os primeiros auxilios, a vixilancia da saúde e a normativa aplicable.

Un dos elementos destacados é a incorporación da perspectiva de xénero, xunto con cuestións relacionadas coa organización dos traballos e coa selección dos medios e equipos máis adecuados para cada operación. O propósito é facilitar que a prevención se integre desde a planificación ata a execución dos traballos no monte.

A colección ofrece criterios técnicos, procedementos de traballo e recursos prácticos para que empresas e persoas traballadoras poidan trasladar a prevención á actividade diaria

A iniciativa enmárcase nunha estratexia máis ampla do Issga para reducir a sinistralidade laboral no sector forestal mediante a xeración e transferencia de coñecemento, a formación e o asesoramento técnico. Nese labor, o Instituto conta coa colaboración da Axencia Galega da Industria Forestal (XERA), das organizacións representativas do sector forestal e madeireiro, dos servizos de prevención e doutras entidades relacionadas coa actividade.

Cos Implanta_Forestal, o Issga pon á disposición do sector unha ferramenta orientada a converter os criterios preventivos en procedementos aplicables no día a día. Nunha actividade na que a seguridade depende en boa medida da planificación, da coordinación e do correcto desenvolvemento de cada operación, contar con materiais específicos e adaptados á realidade do monte pode facilitar a toma de decisións e reforzar a cultura preventiva entre empresas e persoas traballadoras.

A nova Lei de loita contra os incendios forestais de Galicia aposta por un modelo de risco territorial

AXunta de Galicia quere adaptarse aos novos escenarios e aos avances en extinción e prevención na loita contra o lume, para o que está a deseñar a nova Lei de loita contra os incendios forestais de Galicia. O anteproxecto da nova norma, que substituirá á Lei 3/2007, foi xa analizado polo Consello da Xunta e remitido para consulta ao Consello Forestal de Galicia, tras do que seguirá os trámites habituais durante os que o texto proposto pode sufrir variacións ata a súa aprobación final.

A norma incorpora melloras na protección da poboación e na operatividade dos servicios de extinción

O texto pon o foco na xestión integral e estratéxica, incorporando melloras na protección da poboación e na operatividade dos servicios de extinción. Fronte ao sistema anterior, baseado na prevención homoxénea e na defensa reactiva, apóstase por un modelo de risco territorial, con medidas adaptadas a factores como a lóxica do risco, a vulnerabilidade, o comportamento do lume ou a estrutura do territorio. Para isto defínense cinco piares: planificación do risco, xestión da paisaxe, execución efectiva, protección de persoas e infraestruturas, e xestión forestal preventiva.

Novidades

O texto dota de relevancia ao Mapa de risco de incendios forestais, que integrará elementos como a distribución de combustibles, frecuencia histórica ou perímetro de incendios anteriores. Este

mapa servirá de base para a zonificación do territorio nos plans anuais, con zonas de alto risco de incendio forestal, zonas estratéxicas de xestión ou áreas de actuación singularizada.

No relativo á xestión da paisaxe, incorpóranse figuras como as paisaxes mosaico, que crean descontinuidades estratéxicas de combustible mediante a configuración produtiva do territorio, así como as devasas ou áreas delimitadas para frear grandes incendios a través de actividades agrogandeiras e tamén da plantación de frondosas autóctonas.

Segundo figura no texto do anteproxecto, os corpos implicados na loita contra o lume estarán dotados da potestade de ditar ordes verbais de execución inmediata in situ ante un perigo inminente, sen trámites administrativos. Un dos conceptos novos que integra a proposta é o de interface urbano-forestal, aqueles terreos con vexetación situados en solo urbano, de núcleo rural ou urbanizable que lindan con terreos agroforestais. Neles, os criterios para a xestión da biomasa e a retirada de especies pasan a ser de directa aplicación e non subsidiaria, tal e como se fai agora. Tamén se recolle

a posibilidade de duplicar as distancias de xestión de biomasa en zonas estratéxicas, e obriga ás novas instalacións industriais e gasoleiras que se sitúen en determinados terreos a dispor dunha rede perimetral de hidrantes para a súa autoprotección.

A normativa contempla a creación de paisaxes mosaico, a ampliación de distancias de seguridade e a axilización de ordes in situ

A nova norma incorpora a protección estratéxica de puntos de vixilancia e auga, con medidas para garantir o acceso á rede de puntos de auga e a prohibición de construír ou plantar nun radio de 50 metros arredor dos postos de vixilancia. Ademais, promóvese a colaboración e cooperación activa entre organismos, ao mesmo tempo que se fomenta a dotación de equipamento polos entes locais, buscando tamén axilizar a concesión de axudas en casos extraordinarios.

Asaga e a Xunta difunden recomendacións para previr incendios durante os traballos agrícolas

cunha persoa dedicada exclusivamente á vixilancia e con medios materiais específicos: un vehículo con depósito de auga de, como mínimo, 400 litros; dous batelumes; un extintor de espuma con base de auga de cando menos seis quilos e unha mochila extintora de 15 litros.

Entre as doce do mediodía e as seis da tarde, será preciso contar cunha persoa dedicada exclusivamente á vixilancia e con medios materiais específicos

A Asociación Agraria de Galicia (Asaga), en colaboración coa Xunta de Galicia, elaborou un díptico dirixido a agricultores e profesionais do sector para reforzar a prevención de incendios forestais durante as labores agrícolas e forestais na época de maior risco.

Entre as principais indicacións figura a consulta diaria do Índice de Risco Diario de Incendio (IRDI) correspondente á zona onde se van realizar os traballos

O documento recolle recomendacións para tarefas como a colleita de forraxes e cereais, o empacado de palla e herba seca, ou o ensilado de pradeiras e millo. Estes traballos concéntranse principalmente entre xuño e setembro, coincidindo con altas temperaturas, baixa

humidade e episodios de vento que aumentan o risco de incendio.

Asaga lembra que a utilización de colleitadoras, picadoras, empacadoras, tractores e outra maquinaria pode provocar sobrequecementos ou faíscas. Por este motivo, a entidade recomenda revisar completamente os equipos antes de comezar, comprobar o estado dos matachispas dos tubos de escape e limpar con frecuencia os mecanismos nos que se acumulan po ou restos de palla.

Entre as principais indicacións figura a consulta diaria do Índice de Risco Diario de Incendio (IRDI) correspondente á zona onde se van realizar os traballos. O Pladiga 2026 recomenda respectar as limitacións establecidas segundo o nivel de risco.

Cando o IRDI sexa moi alto ou extremo, os traballos agrícolas e forestais poderán desenvolverse nos montes e na franxa de influencia forestal de 400 metros sempre que se cumpran as condicións fixadas pola Consellería do Medio Rural. Entre as doce do mediodía e as seis da tarde, será preciso contar

O díptico tamén ofrece pautas prácticas para minimizar riscos durante a colleita. Recoméndase realizar unha pasada perimetral da parcela e, de ser posible, establecer unha franxa de seguridade mediante un labor con tractor. Nas fincas lindeiras con terreos forestais, aconséllase comezar os traballos a primeira hora e realizar un pase de grada ou cultivador no perímetro.

Outras recomendacións son avanzar en sentido contrario ao vento, realizando faixas perpendiculares, e colleitar desde fóra cara a dentro. En terreos pedregosos ou con pendente, cómpre reducir a velocidade de avance e elevar o peite de corte para diminuír a posible xeración de faíscas.

Ante calquera conato de incendio, Asaga insiste na necesidade de avisar de inmediato ao 085, ao 112 ou mediante a aplicación ALume, indicando a localización exacta e os accesos ao lugar. A prevención é, subliña a entidade, a mellor ferramenta para protexer o monte, as explotacións agrarias e as persoas.

A Xunta declara a emerxencia cinexética para controlar a poboación de xabaril

AXunta de Galicia declarou en xullo de 2026 a emerxencia cinexética temporal en todo o territorio galego ante o incremento das poboacións de xabaril e os danos asociados á especie. A medida, publicada no Diario Oficial de Galicia, entrou en vigor o 31 de xullo de 2026 e manterase ata o 31 de xullo de 2027, coincidindo coa totalidade da tempada de caza 2026-2027.

Trátase dunha medida excepcional que busca reducir o número de exemplares e previr os seus efectos sobre a agricultura, a gandaría, a seguridade viaria e a poboación

Trátase dunha medida excepcional que busca reducir o número de exemplares e previr os seus efectos sobre a agricultura, a gandaría, a seguridade viaria e a poboación. É a sexta vez que a Xunta recorre a esta fórmula, tras as declaracións de 2019, 2021, 2023, 2024 e 2025, pero é a primeira ocasión na que se aplica a todo o conxunto de Galicia.

A decisión baséase no aumento dos avisos por danos nos cultivos, os accidentes de tráfico causados pola presenza de xabarís nas estradas, a superficie afectada e a situación das explotacións gandeiras. Tamén se ten en conta a crecente presenza destes animais nas proximidades de núcleos urbanos, onde poden xerar problemas de seguridade.

Outro factor relevante é o risco sanitario asociado á peste porcina africana. Segundo a Administración galega, unhas poboacións elevadas de xabaril poden favorecer a dispersión da enfermidade, dificultar o seu control e aumentar o risco de que se converta nun problema endémico en Europa.

Durante a vixencia da emerxencia poderán aplicarse medidas para reforzar o control da especie. Autorízase o abateamento ou captura de exemplares de ambos os sexos sen límite, priorizando as femias adultas e subadultas. A captura de crías e femias acompañadas de crías requirirá unha autorización especial previa da Dirección Xeral de Patrimonio Natural.

A resolución tamén permite ampliar os períodos de actividade cinexética, incluídas determinadas xornadas non

previstas inicialmente nos plans anuais dos Tecores para a tempada 2026-2027.

Luis Bello, presidente de Aproca Noroeste -a Asociación de Propietarios Rurais, Produtores de Caza e Conservadores do Medio Natural- considera necesaria a declaración da emerxencia cinexética temporal para frear o aumento da poboación de xabaril, aínda que advirte das dificultades para aplicala na práctica.

“A emerxencia cinexética está ben formulada para reducir o exceso de xabaril, pero o problema é que as actuacións deben realizarse principalmente mediante batidas e os cazadores non temos dispoñibilidade absoluta”, explica Bello.

Segundo sinala, a autorización para cazar todos os días non resolve por si soa o problema, xa que organizar unha batida esixe reunir un mínimo de oito persoas. “Hai poucos cazadores e, ademais, non sempre é doado que poidan coincidir”, declara.

De maneira excepcional, poderase autorizar o uso de medios auxiliares, como dispositivos electrónicos de detección de animais ou cebadeiros de gran e froitos en cultivos afectados, para mellorar a eficacia e seguridade das accións de control.

Ademais, os propietarios de terreos afectados poderán realizar esperas ou agardos, directamente ou mediante terceiros, en espazos sometidos a réxime cinexético especial, sempre coa autorización do titular do aproveitamento.

A emerxencia non substitúe a actividade cinexética ordinaria nin as medidas habituais de control de danos, senón que as complementa. Poderá suspenderse antes de xullo de 2027, total ou parcialmente, se desaparecen as circunstancias que xustificaron a súa aprobación.

A sanidade animal reforza a prevención nas explotacións gandeiras galegas

A sanidade animal volve ocupar un lugar prioritario na planificación das explotacións gandeiras galegas. A circulación da lingua azul, a presenza da peste porcina africana (PPA) en España e o risco de introdución da dermatose nodular contaxiosa (DNC) obrigan a manter unha vixilancia constante e a reforzar as medidas de prevención. As tres enfermidades presentan características diferentes, pero comparten unha mesma realidade: a detección precoz e a bioseguridade son ferramentas fundamentais para reducir o seu impacto.

Lingua azul: circulación dos serotipos 3 e 8

A lingua azul é unha enfermidade vírica que afecta aos ruminantes e que se transmite mediante a picadura de insectos do xénero Culicoides. A súa evolución está directamente condicionada pola actividade destes vectores, cuxa tempada de circulación abrangue aproximadamente de abril a decembro.

Ante a evolución da lingua azul, a Xunta recomenda a vacinación voluntaria de bovinos e ovinos e continúa coa distribución gratuita de doses fronte ao serotipo 4 para ambas especies e fronte aos serotipos 3 e 8 para ovinos

Galicia recuperou en 2015 o estatuto de zona libre desta enfermidade, que non se transmite entre animais por contacto directo e tampouco afecta ás persoas. Porén, a situación epidemiolóxica mudou nos últimos anos. En 2023 detectouse a circulación do serotipo 4 en explotacións sentinela das catro provincias galegas e, posteriormente, en 2025 apareceron tamén os serotipos 3 e 8.

A circulación destes dous serotipos continuou en 2026. Os primeiros focos do ano detectáronse en xullo en explotacións da Coruña. Posteriormente confirmáronse casos de serotipo 8 en Meira e de serotipo 3 en Chantada, ambos na provincia de Lugo, así como un novo caso de serotipo 3 nunha explotación bovina de Pontevedra en setembro.

Ante esta evolución, a Xunta recomenda a vacinación voluntaria de bovinos e ovinos e continúa coa distribución gratuita de doses fronte ao serotipo 4 para ambas especies e fronte aos serotipos 3 e 8 para ovinos. A comunicación de calquera sospeita aos servizos veterinarios oficiais é obrigatoria.

Peste porcina africana: Galicia mantense sen casos

No caso da peste porcina africana, Galicia non ten actualmente ningún caso activo, nin nas explotacións de porcino nin na fauna silvestre. Desde a súa aparición en España, en novembro de 2025, os focos activos permanecen circunscritos a unha determinada zona da provincia de Barcelona e afectan exclusivamente a xabarís silvestres.

A situación non supón actualmente unha afectación do gando porcino galego. Ademais, está prohibido o movemento de xabarís silvestres entre os distintos territorios do Estado, polo que a presenza dos focos en Cataluña non constitúe, en principio, un risco intrínseco para a cabana porcina de Galicia.

No caso da peste porcina africana, Galicia non ten actualmente ningún caso activo, nin nas explotacións de porcino nin na fauna silvestre

As medidas preventivas son, polo tanto, as habituais de bioseguridade que a Consellería do Medio Rural trasladou ao sector. Ante a inexistencia dunha vacina comercializada, resulta fundamental evitar a compra de porcinos procedentes de zonas da Unión Europea afectadas, manter unha vixilancia pasiva continua dos animais e garantir unhas boas con-

dicións de bioseguridade estrutural e operacional.

Isto implica contar con peches perimetrais completos e en bo estado, limitar as entradas de persoal alleo ás explotacións, realizar unha adecuada limpeza e desinfección de vehículos e persoas e evitar compartir equipamentos con outras granxas. Tamén se recomenda utilizar vestiario exclusivo na explotación e manter unha correcta hixiene persoal.

A prevención implica tamén á cidadanía. É importante evitar deixar ao alcance dos xabarís silvestres restos de comida que puidesen estar contaminados co virus. Esta recomendación cobra especial importancia para transportistas e persoas que cheguen a Galicia procedentes de países da Unión Europea afectados pola PPA e que poidan transportar alimentos desde os seus lugares de orixe. A Consellería desenvolveu campañas divulgativas específicas para informar sobre este risco.

Dermatose nodular contaxiosa: Galicia continúa sen casos

Galicia tampouco ten actualmente ningún caso de dermatose nodular contaxiosa nas súas explotacións bovinas. En España, os focos quedaron circunscritos ás provincias de Girona e Huesca. Os primeiros apareceron no outono de 2025 en Girona e, posteriormente, en febreiro de 2026, detectáronse casos en Huesca. Os últimos focos notificados corresponden a xaneiro e marzo, respectivamente, polo que transcorreu xa máis de medio ano sen novas declaracións en España.

En Francia, o último foco tamén foi comunicado en xaneiro de 2026. Tanto en

España como en Francia desenvolveuse unha campaña masiva de vacinación que permitiu conter e controlar a enfermidade.

A DNC afecta exclusivamente aos bovinos e está clasificada como enfermidade de categoría A na normativa europea

A DNC afecta exclusivamente aos bovinos e está clasificada como enfermidade de categoría A na normativa europea. Pode provocar febre, descenso da produción e aparición de nódulos na pel, con importantes consecuencias para as ex-

plotacións afectadas, aínda que non se transmite ás persoas.

Na actualidade, a prevención en Galicia baséase no reforzo da bioseguridade nas explotacións e nos transportes de bovinos con destino á comunidade. Ademais, debido á participación de insectos vectores, principalmente moscas e tabáns, a desinsectación periódica dos animais e das instalacións constitúe outra ferramenta para reducir o risco.

Desde a detección dos primeiros casos de DNC en Francia, no verán de 2025, a Consellería do Medio Rural implantou medidas preventivas cautelares. Entre elas figura unha corentena obrigatoria de 28 días para os bovinos que se incorporen a explotacións galegas procedentes de fóra de Galicia e con destino distinto do matadouro, así como a desinsectación dos animais introducidos, do resto do rabaño e das instalacións.

A bioseguridade, clave para a prevención

A lingua azul, a PPA e a DNC sitúan a prevención no centro da xestión sanitaria das explotacións. A evolución dos últimos anos demostra que o escenario epidemiolóxico pode cambiar rapidamente, polo que a vixilancia, a notificación temperá e o cumprimento dos protocolos sanitarios resultan fundamentais.

Para os produtores, manter unhas instalacións seguras, controlar os accesos, reforzar a limpeza e desinfección e vixiar de maneira continua os animais son medidas esenciais para preservar a sanidade da cabana gandeira galega e limitar o impacto de posibles enfermidades.

Unha tempada de caza de difícil previsión

A partir do próximo 18 de outubro arrinca a tempada de caza con carácter xeral en Galicia. A piques de comezar, é difícil realizar unha predición axustada do que se pode agardar este ano. Así o traslada Luis García Bello, presidente de Aproca Noroeste, a Asociación de Propietarios Rurais, Produtores de Caza e Conservadores do Medio Natural, quen apunta á influencia das altas temperaturas do mes de setembro na dificultade de facer esta previsión.

“As repoboacións foron bastante ben”, sinala Bello, referíndose en concreto á abundancia de conexo no monte galego. Porén, tira de experiencia para afirmar que é habitual que esta situación cambie bruscamente nas poucas semanas que van entre finais de setembro e comezos de outubro, que achaca ao cambio brusco que se adoita produ-

cir nas temperaturas, e que se produza un descenso significativo na poboación deste animal.

A caza menor está nun retroceso impresionante, debido ao estado dos montes, que hai demasiada leña e moitísima vexetación. O conexo non sobrevive nestas condicións

“Entón, como vai a resultar a para a caza menor a próxima temporada? Non o sabemos”, resume. “É moito aventurar”. Pero si que da uns apuntes

baseados no estado xeral do medio rural. “A caza menor está nun retroceso impresionante, debido ao estado dos montes, que hai demasiada leña e moitísima vexetación. O conexo non sobrevive nestas condicións”, explica. Pola tendencia dos últimos anos, cabe esperar que se manteña a escaseza en caza menor: “Está baixo mínimos. Non hai moitas trazas de que se recupere”.

Caza maior

Porén, a situación no referente á caza maior é moi distinta, considerando Bello que “está nos seus máximos agora mesmo”. “O que é malo para a caza menor —a vexetación sen controlar no monte, que facilita a ocultación das presas—, é moi bo para a caza maior”, afonda.

A emerxencia cinexética temporal ante a presenza e danos ocasionados polo xabaril, que a Xunta de Galicia emitía a finais de xullo e estará en vigor ata o 31 de xullo do vindeiro ano

Neste escenario hai que incluír, ademais, a declaración de emerxencia cinexética temporal ante a presenza e danos ocasionados polo xabaril, que a Xunta de Galicia emitía a finais de xullo. Esta declaración estará en vigor ata o 31 de xullo do vindeiro ano, abranguendo así toda a tempada de caza 2026-2027. Como novidade respecto das cinco declaracións anteriores, a de 2026 inclúe todo o territorio da comunidade, tamén as explotacións cinexéticas comerciais de caza maior.

Segundo se explicaba desde o Goberno galego no momento do anuncio, o obxectivo da medida é axilizar o control desta especie para, así, eliminar o risco e reducir o tamaño das poboacións deste animal, axudando a previr no posible futuros danos. Tamén Bello apunta neste sentido. “O animal ao que estamos dedicando agora todos os recursos que temos é o xabaril, debido á sobreabundancia que hai”, salienta. “Temos que poñer todos os tecores e os cazadores máis empeño en poder baixar un pouco as densidades”.

ASAGA publica un manual práctico sobre as axudas por danos de xabaril e lobo

ASAGA ven de publicar un manual informativo sobre as axudas destinadas a paliar os danos ocasionados polo xabaril nos cultivos agrícolas e polo lobo no gando, co obxectivo de facilitar ao sector agrario o coñecemento dos requisitos, prazos e procedementos necesarios para acceder a estas compensacións.

Con esta publicación, ASAGA pon a disposición do sector unha ferramenta de consulta que reúne nun único documento a información esencial

A publicación reúne nun único documento a información máis relevante das convocatorias de 2026 e presenta os contidos de maneira clara e sinxela, para facilitar a súa consulta por parte das persoas titulares de explotacións agrícolas e gandeiras.

No caso dos danos provocados polo xabaril, o manual recolle quen pode beneficiarse das axudas, os requisitos que deben cumprir as explotacións, o período ao que se aplican e, especialmente, o procedemento para comunicar os danos. Neste sentido, ASAGA lembra que é imprescindible comunicar os danos ao teléfono 012 nun prazo máximo de tres días desde que se producen para poder solicitar posteriormente a correspondente axuda.

As compensacións abranguen danos ocasionados en diferentes tipos de cultivos e establécense importes por metro

cadrado en función da produción afectada. Entre os cultivos contemplados figuran o millo, trigo, centeo, avea, pradeiras, pataca, froiteiras, hortalizas e vide. O importe máximo por persoa beneficiaria é de 2.750 euros.

No relativo aos danos ocasionados polo lobo ao gando, a publicación explica os requisitos para acceder ás axudas e os pasos que deben seguir as persoas titulares das explotacións ante un ataque. As compensacións abranguen gando bovino, ovino, cabrún, porcino celta e equino, e o manual incorpora os baremos establecidos segundo a especie, idade e características dos animais afectados.

Un dos aspectos que ASAGA considera especialmente importante é a comunicación inmediata do ataque

Un dos aspectos que ASAGA considera especialmente importante é a comunicación inmediata do ataque. No caso do gando en réxime intensivo, o dano debe comunicarse nas 24 horas seguintes, mentres que para o gando en réxime semiextensivo ou extensivo o prazo é de tres días. Ademais, os animais mortos non deben ser manipulados nin trasladados ata que os axentes competentes realicen a correspondente valoración, co fin de non alterar o escenario do ataque.

O manual inclúe tamén recomendacións para a prevención dos ataques do lobo, entre elas o uso de peches con malla cinxética e sistemas electrificados, o reforzo da vixilancia do gando e a utilización de cans de garda.

Con esta publicación, ASAGA pon a disposición do sector unha ferramenta práctica de consulta, que reúne nun único documento a información esencial sobre estas axudas e facilita o coñecemento dos pasos que deben seguir as persoas afectadas para comunicar os danos e solicitar as correspondentes compensacións.

Os produtores de pataca de Coristanco prevén 3 millóns de quilos tras unha campaña marcada pola seca

AXunta de Galicia levou as reclamacións do sector agrogandeiro ata a Conferencia Sectorial celebrada en Madrid este setembro co ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, Luis Planas. Así, Galicia pediu medidas estruturais de apoio a este sector e dun xeito urxente, pero tamén que as que se tomen teñan en conta as necesidades e realidades dos territorios á hora de poñelas en marcha.

Cultivan arredor de 200 hectáreas, cunha produción media estimada este ano duns 15.000 quilos por hectárea, o que sitúa a produción total prevista en torno aos 3 millóns de quilos

Para afrontar este problema, as liñas mestras das reclamacións da Xunta están moi conectadas aos problemas específicos do campo galego. Deste modo, a conselleira de Medio Rural, María José Gómez mostrou a súa preocupación polo impacto que terá a nova PAC. A nova política agraria común europea implicará a perda do 20% do seu orzamento actual, o que terá efectos para a competitividade do sector. Gómez reclamou que se defenda unha PAC forte e ben dotada, en liña coa posición común acordada no Consello Consultivo de Política Agrícola para Asuntos Comunitarios de setembro do ano pasado, e que se manteña, polo menos, o orzamento actual. Estas cifras son claves para a estabilidade do sector primario.

Igualmente, tamén se incidiu noutras problemáticas concretas, como son os prezos do leite ou o reparto das axudas para a compra de fertilizantes, cuns criterios que prexudican ao campo galego ao ter só en conta a superficie agraria útil e non o tipo de cultivo ou o sistema de distribución da terra.

Propostas de solucións

Para abordar isto, Medio Rural propuxo un novo marco de debate, no que participen todas as voces. Dese xeito, estarán sentados á mesa tanto as comunidades autónomas e o Goberno estatal como as agrupacións profesionais do sector, e poderase alcanzar unha posición consensuada que se concrete nun Plan Estratéxico de España para a nova PAC.

Non foron as únicas propostas que a Xunta levou ao encontro. Tamén puxo sobre a mesa de debate outros puntos clave, como o desenvolvemento dunha vacina para a Dermatose Nodular Contaxiosa (DNC) ou a situación da peste porcina, así como a importancia de ampliar a cobertura dos seguros agrarios para cubrir doenzas como a xa mencionada DNC ou o mildiu. Ao tem-

po, abordou cuestións fundamentais en termos económicos, como a apertura do mercado do norte de África para a exportación bovina e o reforzo dos controis de fronteiras para evitar a entrada de produtos.

A ausencia de chuvias tamén tivo un efecto positivo ao reducir a incidencia de determinadas enfermidades

Posición común

Ao tempo, as comunidades da cornixa cantábrica pecharon unha folia de reclamacións conxunta ante o Goberno central, esixindo unha resposta aos problemas comúns que impactan no seu sector agrogandeiro, como son os prezos do combustible ou a seca. O modelo produtivo nesta zona é moi dependente das chuvias e a falta de precipitacións complica a súa situación.

Coristanco reivindica o valor da pataca e da súa produción agraria na XLIV Festa da Pataca

Coristanco celebrou os días 19 e 20 de setembro a XLIV Festa da Pataca, unha cita que volveu situar no centro da actividade do municipio un cultivo estreitamente ligado á súa tradición agraria. A celebración combinou a vertente gastronómica e festiva coa promoción da pataca como produto propio e actividade produtiva.

Na inauguración participaron o alcalde de Coristanco, Juan García; o conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes, Diego Calvo; a delegada territorial da Xunta na Coruña, Belén do Campo; e a directora xeral de Administración Local, Natalia Prieto. Tamén asistiu a conselleira do

Medio Rural, María José Gómez, que destacou a calidade diferenciada das producións agroalimentarias galegas e o papel da Festa da Pataca na posta en valor deste cultivo.

Segundo os datos facilitados pola Consellería do Medio Rural, a área produtora formada por Coristanco, Ares e Carballo conta con 84 hectáreas distribuídas en 117 parcelas e 18 produtores. No conxunto da IXP Pataca de Galicia, a superficie alcanza as 649 hectáreas, con 85 produtores e 13 almacenistas. En 2025 comercializáronse preto de seis millóns de quilos, cun valor económico estimado de 4,18 millóns de euros.

O programa incluíu demostracións culinarias, actividades infantís, artesanía e o tradicional desfile de tractores engalanados. Entre as propostas gastronómicas destacou o showcooking do chef Daniel del Toro, centrado nas papas aliñás de Huelva, así como a elaboración de patacas deluxe a cargo de Matrácala.

O acto central do domingo contou co pregon do vicepresidente da Deputación da Coruña, Xosé Regueira, que recibiu tamén a Pataca de Ouro. A programación mantivo así o protagonismo dun produto que, desde a creación da festa en 1980, forma parte da identidade agraria de Coristanco e da comarca de Bergantiños.

ASÍ, SI

O REI DO **GODELLO** É
MONTERREI
Denominación de Orixe

*Solicitada
Ayuda Leader otorgada con fondos do PERAC cun financiamento do 70% e importe da axuda de 400.000,00 euros*

Un ano incerto para a castaña

to un pouco máis de frío, non houbera ao mellor pasado. Pero estamos vendo agora que está volvendo a sufrir moito a árbore”, reitera.

Aínda que as choivas de agosto trouxeron optimismo, a calor de setembro volveu danar as árbores, agardándose unha produción moi variable segundo a zona

Esta debilitación provoca que se vexan máis habitualmente enfermidades como fungos nas árbores, o que pode afectar tanto á calidade como á cantidade da produción de castaña en Galicia. “Levamos xa uns anos con estes problemas”, sinala, “e estas altas temperaturas no mes de setembro non axudan nada”.

Pese a que o balance en xeral da situación ata a data non invita especialmente ao optimismo, Quintá lembra que a situación non é igual en todas as zonas de castaña de Galicia. Así, sinala, nalgúns territorios o impacto das condicións meteorolóxicas se percibe máis e noutras menos, co que especula con que posiblemente haberá unha produción desigual, con zonas nas que se poida falar dunha mellor colleita que noutras.

Así as cousas, o sector da castaña mantén a vista no ceo —e nos termómetros—, agardando por unhas próximas semanas que se poden converter en decisivas á hora de falar dunha mellor ou peor tempada deste froito.

Péchase un verán de temperaturas récord en practicamente toda Galicia, no que se acadaron rexistros máximos históricos, unha temperatura media máis elevada e no que, ademais, se produciron moi poucas choivas. Todos estes factores pasan factura á terra e aos cultivos. Tamén á castaña, que afronta a próxima tempada de recollida marcada por estes factores climáticos.

As altas temperaturas históricas e a seca de verán debilitan os castiñeiros, provocando fungos e poñendo en risco a calidade e cantidade da colleita

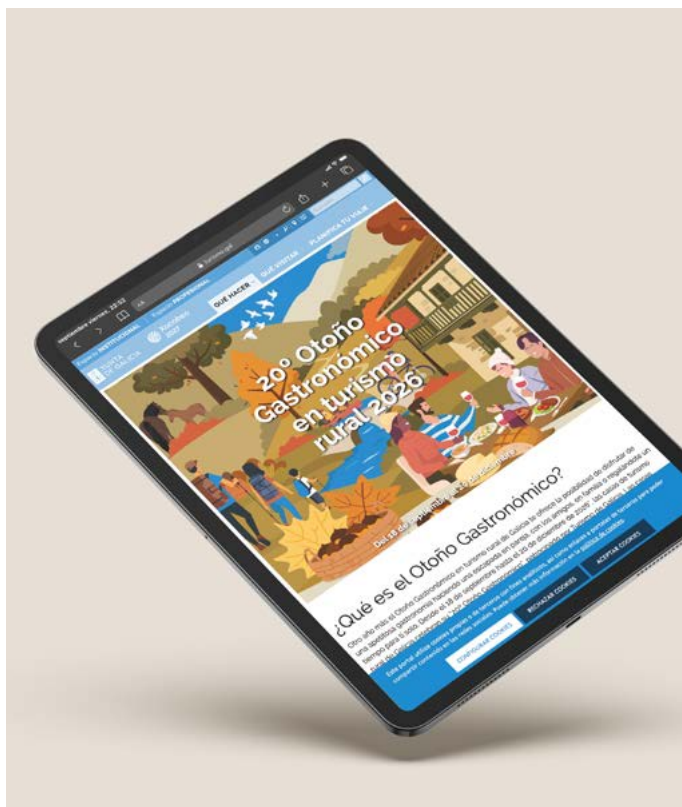
“As chuvias de final de agosto melloraron bastante os ourizos”, sinala Quintá, quen fala dun certo optimismo tras de chegar estas augas entre o sector. Pero de novo a falta de choivas e as temperaturas de setembro, chegando a novas vagas de calor non habituais na época, matizaron esta perspectiva de remonte.

Así, as condicións meteorolóxicas das primeiras semanas do mes de setembro impactaron novamente na colleita autóctona, a da sativa, que habitualmente se da a partires de mediados de outubro. “Vemos que está a volver sufrir a árbore, e xa se comezan a ver bastantes ourizos que se están poñendo amarelos”, abunda Quintá. “Se tivera chovido un pouco e fei-

Así o explica Xesús Quintá, presidente do Consello Regulador de Castaña de Galicia, quen, preguntado polas previsións para a campaña, alude a “moitos cambios”. “Primeiro, coa calor que fixo en xullo e en agosto, a árbore estaba sufrindo moito”. O efecto destas elevadas temperaturas e da seca facía anticipar unhas previsións de escaseza no produto que, sen embargo, experimentaron certa mellora contra finais do segundo mes.

O Outono Gastronómico cumpre 20 anos cunha oferta para descubrir o rural galego

Turismo de Galicia presenta unha nova proposta para descubrir o outono galego a través da gastronomía, a convivencia e as experiencias vinculadas ao territorio rural. A vixésima edición do Outono Gastronómico desenvólvese entre o 18 de setembro e o 20 de decembro, contando coa participación de 71 establecementos das catro provincias.

A vixésima edición reúne 71 casas rurais das catro provincias galegas

A iniciativa combina a gastronomía galega coa estadía en casas de turismo rural a través de diferentes modalidades. Unha delas é o Menú Gastronómico, que permite gozar da proposta sen aloxamento e coa degustación de produtos galegos. O Paquete Outono Gastronómico inclúe unha noite de aloxamento, mentres que a opción de fin de semana amplía a experiencia a dúas noites. Por último, o Outono Plus incorpora actividades como deportes ao aire libre ou visitas turísticas.

Unha escapada polo rural galego

A oferta distribúese polo territorio: 19 establecementos atópanse na provincia da Coruña, 20 en Lugo, 14 en Ourense e 18 en Pontevedra. Ademais, 28 das casas participantes ofrecen a modalidade de Outono Plus que combina gastronomía, turismo activo e outros atractivos próximos.

Nos seus 20 anos de traxectoria, o programa xerou máis de 7,3 millóns de euros para o sector turístico

A proposta pretende converter estas escapadas nunha oportunidade para coñecer diferentes zonas de Galicia durante unha época do ano na que a actividade turística tende a diminuír. O programa busca ofrecer unha forma diferente de descubrir o territorio e contribuír á desestacionalización e redistribución territorial do turismo. Esta finalidade encaixa cos obxectivos da Estratexia de Turismo de Galicia 2030.

Vinte anos de experiencia

Ao longo das dúas décadas que leva de traxectoria, o Outono Gastronómico xerou máis de 7,3 millóns de euros para o sector turístico e reuniu arredor de 110.000 participantes. Desde a súa creación, Turismo de Galicia investiu máis de 1,2 millóns de euros no programa.

En 2025, o turismo rural galego rexistrou arredor de 195.000 viaxeiros e 368.000 noites de estadía, cun impacto económico de máis de 98 millóns de euros. O gasto medio diario alcanzou os 92,3 euros por persoa, fronte aos 65,9 euros da media nacional.

Unha campaña para chegar máis lonxe

Para acompañar a iniciativa, Turismo de Galicia desenvolveu unha campaña promocional en medios, soportes físicos e redes sociais. Entre as accións previstas atópanse a distribución de 500 carteis, 8.400 guías informativas e a publicidade nas liñas de autobuses das principais cidades galegas. Desde o 7 de setembro na web www.turismo.gal ofrécese toda a información e unha guía informativa dispoñible para descarga.

A promoción tamén chegará ás oficinas de Turismo de Galicia e a espazos como a Casa de Galicia en Madrid. Ademais, dez creadores de contido serán convidados a vivir a experiencia e compartila posteriormente nas súas redes sociais.

Xantar volverá converterse na plataforma de difusión da calidade dos produtos do agro e do mar de Galicia

Con 27 anos de traxectoria, Xantar é unha das citas máis veteranas do calendario feiral español e mantén a súa condición de única feira internacional de turismo de España especializada en turismo gastronómico. O salón ofrece un espazo de encontro profesional e, ao mesmo tempo, unha experiencia aberta ao público, que pode descubrir e gozar da calidade e da diversidade dos produtos do agro e do mar galegos.

O Salón Internacional de Turismo Gastronómico cumpre 27 anos e celébrase en Ourense do 19 ao 22 de novembro

Xantar celebrará a súa 27ª edición do 19 ao 22 de novembro en Expourense, coincidindo co outono gastronómico e cun mes especialmente vinculado á festa, á tradición e á gastronomía na provincia de Ourense grazas á celebración do Magosto. Ao longo de case tres décadas, o salón converteuse nun escaparate da calidade dos produtos agroalimentarios e do mar de Galicia e nun punto de encontro para profesionais da hostalería, produtores, destinos, institucións e visitantes. Xantar pon o foco nun dos grandes elementos diferenciais da comunidade: a súa enogastronomía, considerada o segundo motivo polo que os turistas elixen Galicia como destino.

A celebración de Xantar en Ourense reforza, ademais, a súa condición de des-

tino accesible e estratéxico. A cidade, porta de entrada a Galicia e privilexiado punto de conexión coa Alta Velocidade, sitúase a tan só dúas horas de Madrid e a cinco do Levante español, facilitando a chegada de visitantes procedentes de diferentes puntos da Península Ibérica e favorecendo o desenvolvemento do turismo de proximidade.

As actividades programadas para Xantar 2026 estarán centradas na conexión entre produto e territorio e volverán reivindicar o lema “Galicia Calidade” aplicado ao turismo enogastronómico. Portugal terá tamén un papel destacado nesta edición, coa participación de destinos e restaurantes do país veciño, reforzando a dimensión internacional do salón e os vínculos turísticos e gastronómicos entre Galicia e o norte de Portugal.

Xantar reivindica así a gastronomía como un dos grandes motores turísticos e económicos de Galicia e como un aliado estratéxico para o medio rural. O vínculo entre turismo e gastronomía contribúe a poñer en valor os produtos locais, xerar actividade económica, apoiar aos produtores e profesionais da hostalería e favorecer a fixación de poboación no territorio.

Porque a gastronomía é moito máis que unha motivación para viaxar: é cultura, tradición, identidade e tamén innovación. Xantar é o espazo no que destinos, cociñeiros, produtores e institucións unen esforzos para transformar os produtos e os sabores de cada territorio en experiencias turísticas auténticas, diferenciadoras e capaces de contar a historia de Galicia a través da súa cociña.

O Camiño do Litoral percorre Galicia de norte a sur conectando 78 concellos costeiros

O Camiño do Litoral xa permite percorrer a costa galega de norte a sur a través dunha ruta de máis de 1.300 quilómetros. O itinerario posto en funcionamento o pasado agosto, tras rematar a súa sinalización, está dividido en 52 etapas que percorren 78 concellos galegos dende Ribadeo ata A Guarda.

A iniciativa impulsada pola Xunta de Galicia nace co obxectivo de conectar diferentes tramos do litoral e así ofrecer unha nova forma de coñecer o territorio galego, a través da paisaxe, o patrimonio e o contacto coa natureza. O trazado aproveita sendas xa existentes e incorpora novos tramos para garantir a continuidade do percorrido.

A sinalización unificada permite identificar e seguir o itinerario ao longo de toda a costa

De Ribadeo ao sur de Galicia

O itinerario atravesará sete grandes áreas paisaxísticas: A Mariña lucense, as Rías Altas, o Golfo Ártabro, Bergantiños, a Costa da Morte, as Rías Baixas e o sur de Galicia. Ao longo das 52 etapas, o percorrido permite achegarse a diferentes espazos naturais, praias, rías, núcleos mariñeiros e elementos do patrimonio cultural e arquitectónico que conforman a cultura galega.

A ruta pode realizarse a pé ao longo de todo o trazado ata A Guarda, mentres que a alternativa en bicicleta continúa ata Tui. Así o Camiño do Litoral percorre a costa galega de norte a sur e conecta numerosos municipios situados ao longo da liña marítima.

Un percorrido sinalado

Para facer posible a continuidade do itinerario, a Xunta destinou ao redor de 1,4 millóns de euros. Unha parte deste inves-

timento, 1,1 millóns van dirixidos a traballos de limpeza e roza, ademais de a adecuación dos camiños. Arredor do 90% do trazado discorre por sendas xa feitas, polo que só o 10% fíxose con actuacións puntuais de novos camiños.

A sinalización das 52 etapas complementouse con 78 paneis informativos xa

A aplicación reúne información sobre as etapas, o patrimonio e os servizos próximos á ruta

instalados e o resto dos elementos indicativos colocados ao longo do percorrido. A nova identidade visual buscou facilitar a orientación dos usuarios e integrarse coa contorna co emprego da sinalización feita con materiais reciclados.

Unha ruta para coñecer o patrimonio litoral

O Camiño do Litoral pretende tamén poñer en valor os recursos naturais, culturais e turísticos situados nas proximidades da senda. A proposta busca favorecer un modelo de turismo ligado á natureza e ao territorio, ademais de contribuír á dinamización económica dos municipios costeiros.

A iniciativa conta cunha aplicación móbil específica, dispoñible cunha descarga gratuíta, que reúne información sobre as etapas e os elementos de interese existentes ao longo do percorrido. Entre os seus contidos figuran recursos naturais, bens de interese cultural e establecementos turísticos próximos á ruta.

Deste xeito, o novo itinerario ofrece unha maneira de percorrer Galicia seguindo a súa costa e ao mesmo tempo de coñecer o patrimonio e as paisaxes que forman.

ASAGA impulsa a transformación dixital do sector agrario con actuacións na provincia de Ourense

A Asociación Agraria de Galicia (ASAGA) desenvolve, dende o pasado mes de maio, distintas actuacións de asesoramento e divulgación para impulsar a transformación dixital do sector agrario na provincia de Ourense. A iniciativa ten como finalidade achegar aos produtores agropecuarios as ferramentas e coñecementos necesarios para avanzar na dixitalización das súas actividades e mellorar a xestión das explotacións.

A iniciativa busca facilitar a adquisición de competencias dixitais entre os produtores agropecuarios

As actuacións, que teñen prevista a súa finalización no mes de outubro, están dirixidas a agricultores e gandeiros que buscan incorporar novas competencias dixitais ao desenvolvemento da súa actividade profesional.

Asesoramento para a modernización do sector

A finalidade desta iniciativa é prestar servizos de asesoramento orientados a mellorar os resultados económicos, sociais e

ambientais das empresas do sector agrario e forestal. Para iso, búscase facilitar a incorporación das novas tecnoloxías á actividade diaria das explotacións e mellorar a súa capacidade de adaptación ante os cambios do sector.

A adquisición de competencias dixitais permite aos profesionais coñecer e aplicar novas ferramentas que poden contribuír á xestión das explotacións, ao acceso á información e á toma de decisións. Deste xeito, o asesoramento convértese nun apoio para avanzar cara a modelos de produción máis eficientes e sostibles.

A dixitalización pode favorecer novos modelos de negocio e mellorar a xestión das explotacións

A innovación como eixo da actividade agraria

ASAGA considera a innovación un elemento transversal para avanzar na produtividade e sustentabilidade do sector agroalimentario e forestal. Neste contexto, as actuacións desenvolvidas en Ourense buscan fomentar o intercambio de coñecementos e facilitar o acceso dos profesionais ás posibilidades que ofrecen as novas tecnoloxías.

A iniciativa tamén se enmarca na transformación dixital que está a experimentar o sector agroalimentario e forestal a nivel europeo. Entre os obxectivos desta transición atópase impulsar o desenvolvemento empresarial e os novos modelos de negocio, aproveitando as oportunidades vinculadas ás novas tecnoloxías e á Industria.

Reducir a fenda dixital no medio rural

Neste contexto, ASAGA busca contribuír a reducir a fenda dixital existente no medio rural e facilitar que as pequenas explotacións poidan acceder aos recursos e coñecementos necesarios para avanzar na súa dixitalización. O asesoramento constitúe unha ferramenta para favorecer a incorporación progresiva das novas tecnoloxías á actividade agraria.

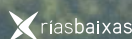
Para levar a cabo estas actuacións, a asociación conta cun equipo técnico especializado que presta asesoramento aos agricultores e gandeiros que o soliciten desde a oficina de atención situada en A Rúa de Valdeorras. Desde este punto, facilítase información e apoio aos profesionais durante o desenvolvemento da campaña, dende maio ata o seu fin en outubro.

Rías Baixas

A túa meta, o teu destino

Deputación
Pontevedra

TURISMORIASBAIXAS.COM

Fornelos
de Montes

A Laxe

Fervenza de
Casariños

Fornelos de Montes → Fervenza de Casariños

DISTANCIA
13 KM

RITMO
5.1 KM/H

DESNIVEL
74 M

TEMPO
2^H 32^{MIN}

DESCONECTA

CONECTA

RECONECTA

AUTÓNOMOS AL FRENTE

El valor de producir

Producir en el medio rural es generar soberanía y seguridad alimentaria, impulsar el consumo responsable y mantener vivos nuestros pueblos.

Emprender en el campo es sembrar futuro.

**PRODUCTOS LOCALES
Y DE TEMPORADA**

**CONSUMO
RESPONSABLE**

**PUEBLOS VIVOS,
FUTURO COMPARTIDO**